

У НОМЕРІ

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

- 2 Звіт про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації в 2011 році

ОРЕНДА

- 15 Я. УСЕНКО. ДО 20-РІЧЧЯ ЗАКОНУ ПРО ОРЕНДУ: РОЗВИТОК ПРАВОВОЇ БАЗИ ОРЕНДИ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА В УКРАЇНІ

ТРИМАЄМО КУРС НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАГМАТИЗМУ

- 18 20 років Регіональному відділенню ФДМУ по Донецькій області

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

- 21 Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в січні – березні 2012 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ

- 22 ПАТ «ХАРКІВСЬКЕ АВТОТРАНСПОРТНЕ ПІДПРИЄМСТВО № 16363»: ЗА КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО РІВНЯ

ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Кіровоградська область

- 24 Об'єкт державної власності групи А
24 Об'єкт незавершеного будівництва державної власності

Чернівецька область

- 25 Об'єкт державної власності групи А
25 Об'єкт державної власності групи Д

ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

- 26 Закон України від 22 грудня 2011 р. № 4212-VI «Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»
- 35 Закон України від 9 лютого 2012 р. № 4382-VI «Про внесення зміни до статті 23 Закону України «Про акціонерні товариства»
- 35 Указ Президента України від 12 березня 2012 р. № 187/2012 «Про Національний план дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава»
- 36 Національний план дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» (витяг)
- 38 Постанова Кабінету Міністрів України від 14 березня 2012 р. № 236 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» та автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності»
- 38 Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» та автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності»
- 39 Перелік постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність
- 39 Наказ Фонду державного майна України від 26 січня 2012 р. № 129 «Про внесення зміни до Положення про порядок укладання угоди про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 13 лютого 2012 року за № 219/20532)
- 40 Інформаційний лист ФДМУ від 02.03.2012 № 10-36-3354 «Роз'яснення деяких положень нормативно-правового акта»

ЗВІТ

про роботу Фонду державного майна України та хід виконання
Державної програми приватизації в 2011 році***Узагальнені результати роботи Фонду стосовно
приватизації державного майна та управління
державною власністю за всі роки приватизації
та звітний період**

За роки приватизації (з 1992 до 2011) роздержавлено більше ніж 127 тис. об'єктів. Починаючи з 1992 року в Україні приватизовано 28 779 об'єктів державної форми власності (табл. 1) та 98 481 – комунальної (табл. 2).

Змінено форму власності більше ніж 107 тис. об'єктів групи А.

В Україні приватизовано 1 554 об'єкти соціальної сфери (група Ж) державної та комунальної форм власності.

Протягом 1992 – 2011 років приватизовано 5 109 об'єктів незавершеного будівництва (ОНБ) (група Д) державної та комунальної форм власності, а також 13 987 об'єктів, що увійшли до статутних капіталів приватизованих підприємств.

У результаті приватизації державного майна створено вагомий недержавний сектор економіки, основу якого складають понад 11 тис. акціонерних товариств.

За 1992 – 2011 роки від приватизації державного майна надійшло більше ніж 54 млрд грн., 4,5 млрд грн. від оренди державного майна, 5,1 млрд грн. дивідендів, нарахованих на державні акції (паї), переважна частина яких перерахована до державного бюджету, що дало змогу вирішити багато соціальних питань.

Протягом 2011 року державну форму власності за участю регіональних відділень (РВ) Фонду державного майна України (далі – Фонд) змінили 173 об'єкти. Місцевими органами приватизації та РВ за угодами з органами місцевого самоврядування змінено комунальну форму власності 1 203 об'єктів.

Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» планове завдання з надходження коштів від приватизації державного майна до державного бюджету встановлено в розмірі 10 млрд грн.

У 2011 році від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації, надійшло та перераховано до державного бюджету 11,480 млрд грн. Крім того, від продажу земельних ділянок, які перебувають у державній власності та на яких розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, надійшло та перераховано до бюджету 8,34 млн грн.

Протягом 2011 року РВ Фонду від приватизації об'єктів комунальної форми власності отримано і перераховано коштів до відповідних місцевих бюджетів у сумі 15,27 млн грн.

Проведена значна організаційна робота з підготовки до приватизації у 2010 році дала змогу закласти міцний фундамент для виконання планових завдань у 2011 році. Зокрема, зроблено ретельну ревізію причин невдалого продажу об'єктів державної власності в минулі роки.

Продаж державних пакетів акцій енергетичних компаній, який розпочато у 2011 році, дасть змогу залучити фінансові інвестиції в економіку держави та наповнити державний бюджет у 2012 році.

Виконано планові завдання по оренді державного майна на 130,5 %, до державного бюджету надійшло 854,81 млн грн. Досягнутий показник на 250 млн перевищує рівень 2010 року.

У 2011 році збільшилися надходження від дивідендів на корпоративні права держави, до державного бюджету надійшло 594,04 млн грн., що майже в 4 рази перевищує річний план.

Фактично сумарним заліком за 2011 рік Фонд забезпечив перерахування коштів до державного бюджету від приватизації, оренди, дивідендів у сумі майже 13 млрд грн.

**Підсумки виконання Програми економічних реформ
на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство,
конкурентна економіка, ефективна держава»**

Завдання розділу «Приватизація й управління державною власністю» Національного плану дій на 2011 рік щодо впровадження Програми економічних реформ України на 2010 – 2014 роки, затвердженого Указом Президента України від 27.04.11 № 504, полягали переважно в удосконаленні законодавчої бази з питань приватизації та управління державною власністю. Фонд успішно виконав установлені завдання.

Президент України 31.01.12 підписав закони України «Про Державну програму приватизації» від 13.01.12 № 4335-VI та «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012 – 2014 роки» від 13.01.12 № 4336-VI.

Після 20 років існування органів приватизації прийнято Закон України «Про Фонд державного майна України», розроблення якого також було передбачено Національним планом дій на 2011 рік. Закон визначає повноваження Фонду в сучасних умовах реформування економіки та усуває дублювання функцій з управління державним майном між органами державної влади.

На виконання розділу «Стабілізація державного бюджету» Кабінетом Міністрів України прийнято розроблену Фондом постанову «Про проведення інвентаризації об'єктів державної власності» (від 09.11.11 № 1145).

Відповідно до розділу «Розвиток фінансового сектору» Фондом було розроблено та затверджено єдиний стандарт оцінки банківських активів (наказ Фонду від 30.09.11 № 1426) та здійснюється продаж на фондових біржах державних пакетів акцій розміром до 25 відсотків статутного капіталу приватизованих об'єктів.

На виконання завдань розділу «Дерегуляція та розвиток підприємництва» було внесено зміни до статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» в частині вилучення з переліку документів, необхідних для отримання сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, нотаріально засвідченої копії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача (Закон України від 15.11.11 № 4018-VI) та розроблено проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності».

Зазначеним проектом закону передбачається виключення з Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України від 19.05.11 № 3392-VI, двох документів, а саме:

дозволу на укладення договору оренди нерухомого майна, що належить до власності Автономної Республіки Крим чи перебуває в державній або комунальній власності (пункт 15 Переліку);

погодження Кабінетом Міністрів України продажу земельних ділянок, що перебувають у державній власності, на яких

* Друкується у скороченому вигляді. Повний текст звіту розміщено на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України. – Прим. ред.

Кількість об'єктів, які змінили комунальну форму власності в 1992 – 2011 рр., за групами

Регіональні відділення Фонду	1992 – 2010 рр. (з урахуванням дообліку та вилучення)				2011 р.				1992 – 2011 рр.										
	Усього				Усього				Усього										
	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж	А	В, Г	Д	Е	Ж	А	Б, В, Г	Д	Е	Ж				
По області:																			
Вінницькій	1 622	1 533	50	33	2	4	4	4	0	0	0	0	0	1 626	1 537	50	33	2	4
Волинській	1 918	1 775	68	36	1	38	1	38	0	0	0	0	0	1 919	1 776	68	36	1	38
Дніпропетровській	6 104	5 849	209	28	3	15	70	70	0	0	0	0	0	6 174	5 919	209	28	3	15
Донецькій	8 801	8 534	152	90	4	21	139	138	0	0	0	1	8 940	8 672	152	90	4	22	
Житомирській	1 683	1 524	145	8	1	5	29	29	0	0	0	0	1 712	1 553	145	8	1	5	
Закарпатській	2 539	2 438	26	53	7	15	27	27	0	0	0	0	2 566	2 465	26	53	7	15	
Запорізькій	4 096	3 994	76	10	9	7	42	42	0	0	0	0	4 138	4 036	76	10	9	7	
Івано-Франківській	3 839	3 693	49	68	7	22	34	34	0	0	0	0	3 873	3 727	49	68	7	22	
Київській	2 065	1 926	71	42	8	18	0	0	0	0	0	0	2 065	1 926	71	42	8	18	
Кіровоградській	1 929	1 864	20	38	4	3	56	54	0	0	2	1 985	1 918	20	38	4	5		
Луганській	3 862	3 654	145	39	14	10	72	71	0	1	0	0	3 934	3 725	145	40	14	10	
Львівській	10 576	10 297	89	66	65	59	175	175	0	0	0	0	10 751	10 472	89	66	65	59	
Миколаївській	2 754	2 558	133	38	11	14	69	68	0	1	0	0	2 823	2 626	133	39	11	14	
Одеській	3 497	3 276	109	72	20	20	18	17	0	0	0	1	3 515	3 293	109	72	20	21	
Полтавській	2 363	2 253	64	36	6	4	32	32	0	0	0	0	2 395	2 285	64	36	6	4	
Рівненській	1 427	1 379	31	9	1	7	13	12	0	1	0	0	1 440	1 391	31	10	1	7	
Сумській	2 185	2 118	30	25	0	12	38	36	0	1	0	1	2 223	2 154	30	26	0	13	
Тернопільській	2 343	2 289	11	12	3	28	21	21	0	0	0	0	2 364	2 310	11	12	3	28	
Харківській	5 620	5 425	125	46	8	16	131	127	0	0	0	4	5 751	5 552	125	46	8	20	
Херсонській	1 861	1 568	243	38	1	11	9	9	0	0	0	0	1 870	1 577	243	38	1	11	
Хмельницькій	1 890	1 781	83	19	1	6	35	34	0	1	0	0	1 925	1 815	83	20	1	6	
Черкаській	1 700	1 525	103	36	17	19	19	19	0	0	0	0	1 719	1 544	103	36	17	19	
Чернівецькій	2 592	2 531	4	45	1	11	15	15	0	0	0	0	2 607	2 546	4	45	1	11	
Чернігівській	1 048	912	114	14	2	6	8	8	0	0	0	0	1 056	920	114	14	2	6	
м. Києву	11 970	11 655	187	52	60	16	21	21	0	0	0	0	11 991	11 676	187	52	60	16	
в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі	583	563	18	2	0	0	21	21	0	0	0	0	604	584	18	2	0	0	
Фонд майна Автономної Республіки Крим	6 411	5 736	322	189	87	77	104	102	0	1	1	0	6 515	5 838	322	190	88	77	
Усього...	97 278	92 650	2 677	1 144	343	464	1 203	1 187	0	6	1	9	98 481	93 837	2 677	1 150	344	473	
У тому числі центральний апарат Фонду	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	

розташовані об'єкти, що підлягають приватизації, іноземним державам та іноземним юридичним особам (пункт 85 Переліку).

Наданий в установленому порядку законопроект 11.01.12 схвалено на засіданні Кабінету Міністрів України та зареєстровано у Верховній Раді України (реєстр. № 9693 від 12.01.12).

Завдання розділу «Реформа електроенергетики» стосувалися проведення поетапної приватизації енергорозподільних та енергогенеруючих компаній з метою залучення інвестицій для модернізації їх потужностей. Фондом протягом 2011 року було підготовлено до продажу та оголошено конкурси з продажу пакетів акцій 2 енергогенеруючих компаній (ПАТ «Західенерго» та ПАТ «Дніпроенерго») і 5 енергопостачальних компаній (ПАТ «Київенерго», ПАТ «Донецькобленерго», ПАТ «Закарпаттяобленерго», ПАТ «Вінницяобленерго», ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго»). У 2011 році проведено конкурси з продажу пакетів акцій ПАТ «Західенерго» та «Київенерго».

Підготовка підприємств до приватизації

Вивчення попиту потенційних покупців на об'єкти приватизації та аналіз фінансового стану підприємств до прийняття рішення про їх приватизацію

Протягом 2011 року здійснено аналіз фінансового стану та надано відповідні висновки щодо таких підприємств групи В:

ДВАТ «Управління матеріально-технічного забезпечення та збуту продукції «Донецьквуглезбагачення»;

ВАТ «Науково-виробниче підприємство «Система»;

ДВАТ «Донецьке шахтопрохідницьке управління по бурінню стволів і свердловин» ДП ВАТ «Державна холдингова компанія «Спецшахтобуріння»;

ПАТ «Шахтоуправління «Донбас».

З метою вивчення попиту потенційних покупців на зазначені об'єкти на веб-сайті Фонду було оприлюднено економічну інформацію про їх фінансово-майновий стан. Однак жодної анкети від потенційних інвесторів не надійшло.

На виконання пункту 10 Заходів Фонду щодо реалізації Указу Президента України від 19.03.02 № 267 «Про організаційні заходи з підготовки об'єктів права державної власності до приватизації», затверджених наказом Фонду від 31.03.04 № 641, протягом звітнього періоду здійснено аналіз фінансового стану за спрощеною схемою та надано відповідні висновки щодо 25 підприємств.

Результати аналізу свідчать, що 19 підприємств, а саме ДП: «Ліктрави», «Грозинське», «Малинська насіннева база «Сортнасінеовоч», «Сільськогосподарське підприємство «Маслівське», «Сільськогосподарське підприємство «Ювілейне», «Сільськогосподарське підприємство «Таїровське», «Софіївське підприємство по племінній справі», «Сільськогосподарське підприємство «Трест», «Білоцерківське підприємство по племінній справі», «Сільськогосподарське підприємство «Іллінецьке», ДП матеріально-технічного забезпечення «Агропромтехпостач», Лиманське державне виробниче сільськогосподарське рибоводне підприємство, Державне сільськогосподарське підприємство «Ключарківське», орендне підприємство санаторій «Червона калина» та ЦМК: «Центральна збагачувальна фабрика «Україна», «Гірничо-збагачувальна фабрика «Червона зірка», «Центральна збагачувальна фабрика «Комсомольська», «Центральна збагачувальна фабрика «Росія» – є достатньо інвестиційно привабливими (мають задовільний фінансовий стан). Решта підприємств мають незадовільний фінансовий стан.

Передприватизаційна підготовка підприємств та підготовка об'єктів до продажу

Згідно з пунктом в статті 2 Указу Президента України від 19.03.02 № 267 «Про організаційні заходи з підготовки об'єктів права державної власності до приватизації» уповноважені органи управління забезпечують внесення до Фонду проектів планів-графіків передприватизаційної підготовки об'єктів права державної власності та відповідно до пункту г статті 2 зазначеного Указу зобов'язані здійснювати заходи з передприватизаційної підготовки об'єктів права державної власності виходячи з необхідності підвищення їх інвестиційної привабливості.

На неодноразові звернення до міністерств та відомств Фонду не надано жодної пропозиції щодо проведення у 2011 році передприватизаційної підготовки підприємств, що перебувають у сфері їх управління.

Відповідну інформацію Фонд щокварталу надавав Кабінету Міністрів України.

З метою забезпечення підготовки об'єктів до продажу в 2011 році підготовлено:

наказ Фонду від 10.02.11 № 171 «Про затвердження Переліку об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу в 2011 році» (зі змінами та доповненнями відповідно до наказів від 25.05.11 № 787, від 20.06.11 № 919 та від 06.10.11 № 1457);

наказ Фонду від 06.04.11 № 511 «Про затвердження помісячних графіків підготовки об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу до продажу в 2011 році» (зі змінами та доповненнями відповідно до наказів від 25.06.11 № 968 та від 28.09.11 № 1398).

Протягом звітнього періоду на виконання цих наказів проводилася робота з підготовки до продажу таких підприємств:

ВАТ «Київський мотоциклетний завод»; ВАТ «Київський радіозавод»; Запорізьке державне підприємство «Кремній-полімер»; Державне науково-виробниче підприємство «Електронмаш»; Бердянський державний завод скловолокна; Костянтинівський державний хімічний завод; Київське державне підприємство «Ізмуруд»; Черкаський державний завод хімічних реактивів; Орендне підприємство «Шахта ім. О.Ф. Засядька»; Стебницьке державне гірничо-хімічне підприємство «Полімінерал»; ДП «Виробниче об'єднання «Знамя»; ДП «Керченський судноремонтний завод»; Лиманське державне виробниче сільськогосподарське рибоводне підприємство; ДП «Сільськогосподарське підприємство «Іллінецьке»; ДП «Сільськогосподарське підприємство «Лазурне»; ВАТ «Науково-виробниче підприємство «Система»; ОП санаторій «Червона калина»; ДП «Сільськогосподарське підприємство «Ювілейне»; ДП «Володимирське»; ДП «Полісся»; ДП «Бережинське»; ДП «Іршавський завод продовольчих товарів»; ДП «Хотимирсько-Березівський рибгосп»; Державне племінне птахівниче підприємство «Роздольне».

Завершено підготовку до продажу таких промислових об'єктів:

Київське державне підприємство «Ізмуруд»; Дніпродзержинське державне підприємство «Екоантілід»; Орендне підприємство «Шахта ім. О.Ф. Засядька»; Державне підприємство «Науково-виробничий комплекс «Полярон»

та об'єктів агропромислового комплексу:

Державне підприємство «Руськополівське»; Малинська насіннева база «Сортнасінеовоч»; ПАТ «Сільськогосподарське підприємство «Шубківське»; Державне підприємство «Хотимирсько-Березівський рибгосп».

З метою реалізації помісячних пооб'єктних планів-графіків виставлення на продаж у 2011 році пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній,

затверджених наказами Фонду від 31.01.11 № 105, від 18.04.11 № 567, від 12.08.11 № 1205 (зі змінами, внесеними наказами Фонду від 29.09.11 № 1421, № 1422, від 07.10.11 № 1466 та від 19.10.11 № 1510) та від 09.12.11 № 1803, помісячного пооб'єктного плану-графіка виставлення на продаж у III – IV кварталах 2011 року пакетів акцій енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств, затвердженого наказом Фонду від 30.06.11 № 1005 (зі змінами, внесеними наказом Фонду від 27.07.11 № 1117), були вжиті такі організаційні заходи:

підготовлено та затверджено в установленому порядку уточнені плани розміщення акцій 55 акціонерних товариств (АТ), що передбачають способи продажу акцій, визначені чинним законодавством;

з метою забезпечення проведення конкурсів і торгів на фондових біржах було внесено зміни до 21 плану розміщення акцій АТ у частині продовження термінів проведення продажу;

для організації продажу пакетів акцій шляхом проведення конкурсів підготовлено 26 уточнених планів розміщення акцій АТ. Загальна номінальна вартість пакетів акцій становить 1,307 млрд грн.;

для організації продажу пакетів акцій ВАТ на фондових біржах та на спеціалізованих аукціонах за грошові кошти (САГК) підготовлено пакети документів 15 АТ. Загальна номінальна вартість пакетів акцій зазначених підприємств становить 76,883 млн грн.

Закріплення (розкріплення) в державній власності пакетів акцій ВАТ

Відповідно до вимог Порядку захисту закріплення пакетів акцій у державній власності, затвердженого наказом Фонду від 18.08.2000 № 1732, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06.09.2000 за № 585/4806 (із змінами та доповненнями), протягом звітного періоду продовжувалася робота із закріплення (розкріплення) в державній власності на новий строк пакетів акцій підприємств.

У звітному періоді закінчився термін закріплення в державній власності пакета акцій ПАТ «Київський науково-дослідний та проектно-конструкторський інститут «Енергопроект» (25 % + 1 акція).

Станом на 31.12.11 у державній власності залишаються закріплені пакети акцій таких ВАТ:

«Хартрон» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 10,68 млн грн.;

«АТ НДІ радіотехнічних вимірювань» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 5,17 млн грн.;

«Меридіан» імені С.П. Корольова» – 50 % + 1 акція номінальною вартістю 251,86 тис. грн.

Загальна номінальна вартість закріплених у державній власності пакетів акцій становить 16,103 млн грн.

Обсяги та результати реструктуризації підприємств

Реструктуризація підприємств здійснювалася відповідно до Державної програми приватизації та Положення про порядок реструктуризації підприємств, затвердженого наказом Фонду від 12.04.07 № 201 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.04.07 за № 404/13671.

Протягом 2011 року в процесі реструктуризації за рішенням Фонду перебували 8 підприємств:

2 підприємства, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави (об'єкти групи Г) – ПАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики ім. Г. І. Петровського»; ПАТ «Тернопільський радіозавод «Оріон»; 6 підприємств групи В – ПАТ «Фотон»; ПАТ «Завод «Маяк»; ПАТ «Київський мотоциклетний завод»;

ПАТ «Київський завод реле і автоматики»; ПАТ «Авіалінії Харкова»; Костянтинівський державний хімічний завод.

Підсумки приватизації державного майна Організаційне забезпечення виконання завдань з приватизації державного майна

З метою організаційного забезпечення приватизації державного майна та виконання встановлених Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» завдань з надходження коштів від приватизації до державного бюджету Фондом протягом 2011 року здійснено такі організаційні заходи.

Керуючись Законом України «Про приватизацію державного майна» та Державною програмою приватизації на 2000 – 2002 роки, Фонд сформував та опублікував у газеті «Відомості приватизації» від 12.01.11 № 2(645) Орієнтовний перелік підприємств, пакети акцій яких не менше 25 відсотків статутного капіталу будуть запропоновані до продажу в 2011 році.

На виконання п. 123 Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки наказом Фонду від 30.01.11 № 105 затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у I – IV кварталах 2011 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

З метою забезпечення підготовки об'єктів до продажу в 2011 році наказом Фонду від 10.02.11 № 171 затверджено Перелік об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу, які підлягають підготовці до продажу в 2011 році.

Наказом Фонду від 16.02.11 № 201 затверджено План-графік очікуваного надходження у 2011 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д, Ж, у тому числі разом із земельними ділянками, а також об'єктів групи Е.

Наказом Фонду від 06.04.11 № 511 затверджено Помісячний графік підготовки об'єктів груп В, Г та об'єктів агропромислового комплексу до продажу в 2011 році.

Наказом Фонду від 18.04.11 № 567 затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у II – IV кварталах 2011 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

Наказом Фонду від 12.08.11 № 1205 затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у III – IV кварталах 2011 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

Наказом Фонду від 09.12.11 № 1803 затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у грудні 2011 року пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

З метою забезпечення виконання у повному обсязі планових показників із підготовки та виставлення на продаж пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній, а також вжиття заходів для забезпечення надходження коштів від приватизації державного майна до Державного бюджету України наказом Фонду від 20.04.11 № 595 затверджено Порядок здійснення моніторингу підготовки до продажу, виставлення на продаж та продажу пакетів акцій господарських товариств і холдингових компаній.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.06.11 № 566-р (зі змінами) «Про погодження уточнених планів розміщення акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств» погоджено уточнені плани розміщення акцій 13 енергопідприємств.

Наказом Фонду від 30.06.11 № 1005 затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у III – IV кварталах 2011 року пакетів акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств.

Кабінетом Міністрів України прийнято постанову від 21.12.11 № 1309 «Про внесення змін до деяких актів

Кабінету Міністрів України» щодо внесення змін до розпоряджень Кабінету Міністрів України від 11.04.2001 № 310-р, від 22.06.11 № 566-р та постанови Кабінету Міністрів України від 11.05.11 № 497. Метою прийняття цього акта є продовження приватизації державних пакетів акцій енергопостачальних та енергогенеруючих підприємств у 2012 році.

Приватизація об'єктів груп А, Д, Ж та Е

З метою забезпечення процесу приватизації та надходжень до державного бюджету від приватизації об'єктів державної власності груп А, Д та Ж у 2011 році, у тому числі разом із земельними ділянками, Фондом затверджено наказ від 16.02.11 № 201 «Про затвердження плану-графіку очікуваного надходження у 2011 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д та Ж, у тому числі разом із земельними ділянками, а також об'єктів групи Е», в якому передбачено поквартально та в розрізі регіонів орієнтовне надходження коштів у сумі 167,74 млн грн., у тому числі 20,97 млн грн. від продажу земельних ділянок.

Також наказом Фонду від 25.02.11 № 261 затверджено Перелік об'єктів групи Е, що підлягають приватизації у 2011 році за участю центрального апарату Фонду.

Протягом 2011 року органами приватизації приватизовано:

117 об'єктів групи А державної форми власності, у тому числі 13 об'єктів разом із земельними ділянками (52 об'єкти приватизовано шляхом продажу на аукціоні, 6 – за конкурсом та 59 об'єктів – шляхом викупу). Вартість проданих об'єктів за договорами купівлі-продажу становить 103,27 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 5,56 млн грн.);

30 об'єктів незавершеного будівництва державної форми власності, у тому числі 11 об'єктів разом із земельними ділянками (21 об'єкт приватизовано шляхом продажу на аукціоні, 9 – шляхом викупу). Вартість проданих об'єктів за договорами купівлі-продажу становить 28,67 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 2,69 млн грн.);

12 об'єктів групи Ж державної форми власності, у тому числі 3 об'єкти разом із земельними ділянками (5 об'єктів приватизовано шляхом продажу на аукціоні, 7 – шляхом викупу). Вартість проданих об'єктів за договорами купівлі-продажу становить 7,08 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 93,61 тис. грн.).

Протягом 2011 року центральним апаратом Фонду було укладено 5 договорів купівлі-продажу об'єктів групи Е державної форми власності загальною вартістю 288,53 млн грн.

За зазначений період РВ Фонду приватизовано 4 об'єкти групи Е державної форми власності (1 об'єкт приватизовано шляхом продажу на аукціоні, 1 – за конкурсом та 2 об'єкти – шляхом викупу). Вартість проданих об'єктів за договорами купівлі-продажу становить 1,69 млн грн.

Таким чином, вартість проданих об'єктів державної власності груп А, Д, Е та Ж за договорами купівлі-продажу становить 140,72 млн грн. (у тому числі від продажу земельних ділянок – 8,34 млн грн.), або 83,9 % виконання річного планового завдання (у тому числі від продажу земельних ділянок – 39,8 %), встановленого наказом Фонду 16.02.11 № 201.

Продаж пакетів акцій на фондових біржах, аукціонах, за конкурсом

За 2011 рік Фонд запропонував до продажу на фондових біржах 93 пакети акцій. Вартість запропонованих пакетів акцій за номіналом становить 433,09 млн грн.

* Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.12.04 № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави» та Переліку суб'єктів господарювання, що займають монополієне становище на загальнодержавному ринку, за інформацією Антимонопольного комітету України від 05.04.06 (з подальшими змінами і доповненнями).

За підсумками торгів на фондових біржах, у звітному періоді було продано 17 пакетів акцій. Загальна вартість проданих пакетів акцій за укладеними контрактами становить 23,292 млн грн. Надходження коштів до державного бюджету від продажу акцій АТ на фондових ринках України у 2011 році становить 22,995 млн грн., оскільки 296,78 тис. грн. від продажу акцій ВАТ «Яготинський завод продтоварів», який відбувся 30.12.11, надійшли у 2012 році.

У 2011 році відповідно до наказів Фонду від 30.05.11 № 806, від 23.06.11 № 955, від 22.08.11 № 1240 та від 19.09.11 № 1360 було проведено 111-й, 112-й, 113-й та 114-й САГК, на яких було запропоновано до продажу пакети акцій 94 АТ, з яких: продано повністю – 14; частково – 42 пакети акцій. Усього від продажу акцій АТ на САГК до державного бюджету надійшло 756,77 тис. грн.

На відкритих грошових регіональних аукціонах (ВГР) у 2011 році до продажу було запропоновано пакет 11,333% акцій ВАТ «Горлівський комбінат хлібопродуктів» початковою вартістю 226,42 тис. грн., який не було продано.

Фонд протягом звітного періоду оголосив 55 конкурсів з продажу пакетів акцій АТ загальною початковою вартістю 6,15 млрд грн. (31 – центральний апарат, 24 – РВ).

За результатами проведених конкурсів було укладено 8 договорів купівлі-продажу загальною вартістю 11,04 млрд грн.

Протягом 2011 року було оголошено конкурси з продажу пакетів акцій 2 енергогенеруючих компаній: ПАТ «Західенерго» (пакет 45,103 % акцій) та ПАТ «Дніпроенерго» (пакет 25 % акцій) та 5 енергопостачальних компаній: ПАТ «Київенерго» (пакет 25 % акцій), ПАТ «Донецькобленерго» (пакет 40,061 % акцій), ПАТ «Закарпаттяобленерго» (пакет 50 % акцій), ПАТ «Вінницяобленерго» (пакет 50 % акцій), ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго» (пакет 45 % акцій).

Фонд 25.11.11 провів конкурс з продажу 45,103 %-го пакета акцій ПАТ «Західенерго», початкова вартість – 1,93 млрд грн. Відповідно до наказу Фонду від 25.11.11 №1699 «Щодо перегляду початкової вартості пакета акцій ПАТ «Західенерго» була проведена незалежна оцінка зазначеного пакета акцій у зв'язку з тим, що участь у конкурсі взяв один учасник. 10 січня 2012 року відбулося засідання конкурсної комісії з продажу пакета акцій ПАТ «Західенерго», на якому було визначено компанію ДТЕК ХОЛДІНГ ЛІМІТЕД переможцем конкурсу, яка дала згоду на придбання пакета акцій ПАТ «Західенерго» за ціною 1 932 100 тис. грн., та укладено договір купівлі-продажу.

За конкурсом за принципом аукціону, що відбувся 09.12.11, Фондом було продано 25 %-й пакет акцій ПАТ «Київенерго», початкова вартість – 432,3 млн грн. У результаті торгів ціна продажу зросла до 450,5 млн грн.

Приватизація стратегічно важливих підприємств та підприємств-монополістів

Станом на 01.01.12 процес приватизації охопив 316 ВАТ, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави або займають монополієне становище на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг)* (табл. 3).

У звітному періоді Фонд запропонував до продажу на фондових біржах 15 пакетів акцій 14 АТ, що є монополістами або стратегічно важливими для економіки та безпеки держави, загальною номінальною вартістю 26,05 млн грн. За підсумками торгів було продано 2 пакети акцій 2 підприємств загальною вартістю 1,77 млн грн.

Протягом 2011 року Фонд оголосив 15 конкурсів з продажу пакетів акцій АТ, що займають монополієне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів і послуг або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави (7 – оголошені центральним апаратом, з яких

План приватизації	Кількість підприємств	Статутні капітали, тис. грн.	% загальної кількості
Приватизовані на 100 %	251	18 507 693,09	79,43
Продаж триває	41	3 617 513,74	12,97
У тому числі з глибиною продажу:			
від 70 до 100%	8	95 492,06	2,53
від 50 до 70%	3	2 977,88	0,95
до 50%	30	3 519 043,79	9,49
План розміщення акцій реалізовано на 100% (пакет закріплено (залишено) в державній власності та передано до холдингів)	15	132 833,33	4,75
План розміщення акцій реалізовано на 100% (пакет закріплено (залишено) у державній власності)	9	50 621,53	2,85
Усього...	316	-	100,00

2 – повторно, та 8 – РВ, з яких 3 – повторно), сумарною початковою вартістю пакетів акцій 759,28 млн грн.

Діяльність Фонду з оцінки державного майна

Роботи, виконані Фондом з оцінки майна та рецензування звітів про оцінку майна

Відповідно до Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891 (зі змінами), фахівці Фонду здійснювали стандартизовану оцінку 45 пакетів акцій акціонерних товариств для продажу через організаторів торгівлі цінними паперами (крім міжнародних фондових ринків) на ВГРА, САГК та за конкурсом.

Зокрема, у 2011 році підготовлено 16 актів оцінки пакетів акцій для продажу через організаторів торгівлі цінними паперами; 29 актів оцінки пакетів акцій, що пропонуються до продажу за конкурсом.

3 метою контролю правильності здійснення оцінки майна, дотримання нормативно-правових актів з оцінки та згідно з вимогами статті 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» фахівцями Фонду здійснено рецензування 45 актів оцінки, підготовлених фахівцями центрального апарату, та 18 актів оцінки пакетів акцій, підготовлених фахівцями РВ.

Керуючись вимогами статті 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», фахівці Фонду в 2011 році забезпечили рецензування у встановленому законодавством порядку 570 звітів про оцінку майна, у тому числі:

526 звітів про оцінку об'єктів у матеріальній формі;

44 звітів про оцінку державних пакетів акцій, цілісних майнових комплексів та об'єктів у нематеріальній формі.

Також рецензовано 2 акти оцінки майна з метою визначення розміру статутного капіталу ПАТ, що створюється в процесі приватизації, 1 акт розрахунку суми збільшення вартості власного капіталу та 2 акти оцінки вартості військового майна, що передається в оренду.

Відповідно до вимог статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та виконавців робіт із землеустрою, затвердженого наказом Фонду від 29.08.11 № 1270, Фонд здійснює конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання для проведення незалежної оцінки майна у випадках, визначених законодавством. У 2011 році проведено 24 конкурси з відбору суб'єктів оціночної діяльності з метою оцінки 34 об'єктів приватизації.

За результатами проведених у Фонді конкурсів протягом звітного періоду підготовлено 145 документів (договорів на проведення робіт з оцінки майна; змін до вищезазначених договорів; актів приймання-передавання робіт; актів остаточного розрахунку із суб'єктами оціночної діяльності).

Фонд постійно приділяє увагу питанням контролю за дотриманням вимог законодавчих та нормативних документів про оцінку майна суб'єктами оціночної діяльності – суб'єктами господарювання.

Протягом 2011 року співробітниками РВ Фонду, Фонду майна Автономної Республіки Крим та центрального апарату Фонду, що мають право здійснювати рецензування, за даними автоматизованої підсистеми (АПС) «Рецензент», опрацьовано та надано висновки щодо 9 943 звітів про оцінку державного майна, виконаних суб'єктами оціночної діяльності. Загальна кількість рецензованих звітів про оцінку майна збільшилася майже на 20 %, що свідчить про активність процесів оренди та продажу об'єктів державного та комунального майна.

Регулювання оціночної діяльності. Удосконалення нормативно-правової бази

Положення статті 23 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» визначають зміст і напрями державного регулювання оціночної діяльності, а саме: проведення контролю за додержанням законодавства суб'єктами оціночної діяльності та іншими суб'єктами під час проведення оцінки майна; сприяння встановленню єдиних норм та правил оцінки майна в Україні, що базуються на міжнародних нормах і правилах.

Згідно зі статтею 18 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та пунктом 6 Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду від 14.03.02 № 479, Фонд здійснює приймання документів від суб'єктів господарювання з метою видачі сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності.

Станом на 30.12.11 Фонд видав з початку року 1 549 сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності (зокрема, 974 – юридичним особам та 575 – фізичним особам – приватним підприємцям), за видачу яких до державного бюджету перераховано 78,99 тис. грн. Підготовлено 227 наказів про анулювання 368 сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності.

Згідно зі статтями 15, 16 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та Положенням про порядок роботи екзаменаційної

комісії, затвердженим наказом Фонду від 13.11.02 № 1997, Фонд державного майна спільно з навчальними закладами здійснює видачу кваліфікаційних свідоцтв оцінювача.

На підставі протокольних рішень екзаменаційної комісії Фондом оформлено 372 кваліфікаційних свідоцтва оцінювача.

Відповідно до вимог статті 21 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та Порядку роботи наглядової ради з питань оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду від 08.05.02 № 791, підготовлено та проведено 11 засідань наглядової ради з питань оціночної діяльності.

З метою вдосконалення нормативно-правових актів з питань оцінки майна та оціночної діяльності за звітний період підготовлено та затверджено 17 наказів Фонду, які спрямовані на підвищення фахового рівня оцінювачів; покращення якості надання послуг з оцінки майна; спрощення процедури видачі документів дозвільного характеру; посилення контролю за додержанням законодавства суб'єктами оціночної діяльності та іншими суб'єктами під час проведення оцінки майна; оптимізацію закупівлі послуг з оцінки майна та ін.

Крім того, фахівцями Фонду підготовлено:

проект ухваленого та підписаного Президентом України Закону України «Про внесення змін до статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (щодо нотаріально засвідчених копій) від 15.11.11 № 4018;

проекти затверджених Кабінетом Міністрів:

постанови від 26.10.11 № 1103 «Про затвердження Тимчасового порядку визначення оціночної вартості нерухомості та об'єктів незавершеного будівництва, що продаються (обмінюються)»;

постанови від 07.12.11 № 1253 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України з питань оцінки майна»;

розпорядження від 18.05.11 № 420-р «Про затвердження платної адміністративної послуги, яка надається Фондом державного майна».

Управління державною власністю в процесі приватизації

Діяльність Фонду з ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності

Відповідно до статті 6 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» органи державної влади уповноважені вести облік об'єктів державної власності, що перебувають в їх управлінні, здійснювати контроль за ефективним використанням та збереженням таких об'єктів, забезпечувати надання розпоряднику Єдиного реєстру об'єктів державної власності (далі – Єдиний реєстр) інформації про наявність і поточний стан майна об'єктів державної власності та будь-які зміни стану цього майна.

Діяльність Фонду з ведення Єдиного реєстру ґрунтується на положеннях постанов Кабінету Міністрів України від 14.04.04 № 467 «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності» (зі змінами та доповненнями) та від 30.10.05 № 1121 «Про затвердження Методики проведення інвентаризації об'єктів державної власності».

Станом на 01.01.12 за інформацією, наданою до Фонду органами державної влади (за підсумками проведеної інвентаризації об'єктів державної власності), в Єдиному реєстрі обліковуються:

25,2 тис. юридичних осіб, які діють лише на основі державної власності і належність яких до сфери управління відповідного органу державної влади підтверджена цим органом («визнані»);

672 господарські організації з корпоративними правами держави;

більше ніж 1 млн об'єктів державного майна, а саме:

632 тис. об'єктів нерухомого майна державних підприємств, установ, організацій;

412,5 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоратизації, але залишилося на їх балансі;

35,03 тис. об'єктів державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але залишилося на їх балансі.

Управління державним майном

Результати діяльності Фонду у сфері орендних відносин, стан перерахування орендної плати до державного бюджету

З 24.05.11 набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо орендних відносин» від 21.04.11 № 3269, який передбачає комплекс змін законодавчої бази орендних відносин, спрямованих на вдосконалення організації відносин оренди державного та комунального майна.

Для приведення нормативно-правових актів у відповідність із цим законом Фондом було розроблено проекти та Кабінетом Міністрів ухвалено такі постанови:

від 03.08.11 № 824 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 17 червня 2009 р. № 597»;

від 03.08.11 № 832 «Про внесення змін до Методики оцінки об'єктів оренди»;

від 31.08.11 № 906 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу на право оренди державного майна»;

від 14.09.11 № 961 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 і від 4 жовтня 1995 р. № 786».

Крім того, у зв'язку із набранням чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи – фізичної особи – підприємця» від 07.04.11 № 3205-VI було підготовлено та зареєстровано в установленому порядку наказ Фонду від 18.08.11 № 1228 «Про внесення змін до Переліку документів, які подаються орендарем орендодавцеві для укладення договору оренди майна, що належить до державної власності».

Згідно з даними ІППС «Етап-Оренда» загальна кількість чинних договорів, укладених та дозволених органами приватизації, станом на 01.01.12 становить 23 067, у тому числі:

128 договорів оренди цілісних майнових комплексів державних підприємств;

45 договорів оренди цілісних майнових комплексів структурних підрозділів державних підприємств;

19 204 договори оренди нерухомого майна державних підприємств;

617 договорів оренди державного нерухомого майна, що перебуває на балансі господарських товариств;

33 договори оренди іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває на балансі господарських товариств.

У 2011 році державні підприємства були орендодавцями за 3 040 договорами оренди нерухомого майна, які погоджені органами приватизації.

Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» на Фонд були покладені відповідальність і контроль за виконанням бюджетного завдання із забезпечення надходження коштів в обсязі 655,0 млн грн. до державного бюджету за оренду державного майна.

Станом на 01.01.12, за даними Державної казначейської служби України, від оренди державного майна до державного бюджету надійшло 854,812 млн грн., що становить 130,5 % виконання річного завдання.

Одними з напрямів роботи органів приватизації щодо забезпечення виконання бюджетних завдань з надходження коштів від оренди державного майна є застосування штрафних санкцій (нарахування пені, неустойки, штрафів) до орендарів, які несвоєчасно сплачують орендну плату за користування державним майном, а також систематичне проведення заходів щодо погашення заборгованості з орендної плати. За 2011 рік надходження штрафних санкцій становлять: пені – 1 654,206 тис. грн., неустойки – 3 012,781 тис. грн., штрафи – 228,209 тис. грн.

Управління державним майном, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації

Фонд систематично здійснює роботу з удосконалення управління державним майном, яке у процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, але залишилось у них на балансі, майнових відносин з організаціями з недержавною формою власності; відчуження та списання об'єктів державної власності, а також виконання завдань, пов'язаних з тимчасовим перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України.

Згідно з інформацією, внесеною РВ Фонду до Реєстру державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації станом на 01.01.12 у державній власності перебував 35 031 об'єкт державної власності.

Протягом 2011 року реалізовані управлінські рішення щодо 3 653 таких об'єктів, зокрема:

передано в оренду – 169 об'єктів;

приватизовано – 356 об'єктів;

передано господарським товариствам на умовах договору зберігання – 381 об'єкт;

передано у комунальну власність – 1 163 об'єкти;

списано – 638 об'єктів;

укладено договорів безстрокового безкоштовного користування – 1 об'єкт;

передано до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади – 9 об'єктів;

прийнято інші управлінські рішення (знято з балансу на підставі свідцтва на право власності малоквартирні житлові будинки, відшкодовано збитки тощо) – 936 об'єктів.

Проведено вибіркові перевірки контролю за збереженням та належним використанням 9862 об'єктів. При цьому повторно перевірено 9 375 об'єктів.

У звітному періоді, за інформацією РВ Фонду, укладено 437 угод з бюро технічної інвентаризації, інвентаризовано 629 захисних споруд цивільної оборони (цивільного захисту) із 1 197 одиниць, які підлягають технічній інвентаризації.

Згідно з Порядком відчуження об'єктів державної власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів від 06.06.07 № 803, Фонд у 2011 році за поданням відповідних суб'єктів управління надав погодження 28 суб'єктам господарювання на відчуження 134 об'єктів основних засобів (нерухоме майно, плавзасоби, авіатехніка, рухомий склад залізничного транспорту) за умови продажу цього майна виключно на аукціоні.

Незалежна оцінка вартості майна (початкова вартість), на яке надано погодження на відчуження, становить 84,533 млн грн. (з урахуванням ПДВ).

Згідно з Порядком списання об'єктів державної власності, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.07 № 1314 (зі змінами та доповненнями), протягом звітного періоду за поданням відповідних суб'єктів Фонд надав погодження 34 суб'єктам господарювання на списання 695 об'єктів основних засобів (нерухоме та рухоме майно).

У звітному періоді активізовано роботу з інвентаризації об'єктів нерухомого майна, які використовуються Чорноморським флотом Російської Федерації.

Діяльність РВ Фонду

У 2011 році РВ Фонду виконали значний обсяг роботи з приватизації об'єктів, оренди державного майна та інших напрямів діяльності Фонду.

Наказом Фонду від 16.02.11 № 201 затверджено План-графік очікуваного надходження у 2011 році грошових коштів від продажу об'єктів приватизації державної власності груп А, Д, Ж, у тому числі разом із земельними ділянками, а також об'єктів групи Е, яким РВ Фонду встановлено завдання з надходження коштів на 2011 рік від продажу об'єктів державної форми власності.

За звітний період за участю РВ державну форму власності змінили 160 об'єктів – 92,49 % усіх роздержавлених за звітний період, у тому числі: групи А – 111 (69,38 % загальної кількості) об'єктів, групи В – 3 (1,88 %), групи Д – 30 (18,75 %), групи Е – 4 (2,5 %), групи Ж – 12 (7,50 %) об'єктів.

Регіональними відділеннями здійснено приватизацію 111 об'єктів групи А. Цей показник найвищий у РВ Фонду по Вінницькій (19 об'єктів); Львівській та Полтавській (по 12); Закарпатській, Запорізькій та Миколаївській (по 6) областях; в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі; по Харківській та Херсонській (по 5); Донецькій та Сумській (по 4); Одеській, Тернопільській, Черкаській та Чернігівській (по 3); Волинській, Дніпропетровській, Кіровоградській, Луганській, Рівненській областях та по м. Києву (по 2); Житомирській, Івано-Франківській, Київській, Хмельницькій та Чернівецькій (по одному об'єкту) областях.

За участю РВ Фонду державну форму власності змінили 3 об'єкти групи В: по Закарпатській області – 2 об'єкти, по Житомирській області – 1 об'єкт.

Приватизовано 30 об'єктів групи Д: у Львівській області – 12 об'єктів; Запорізькій та Рівненській – по 3 об'єкти; Волинській, Дніпропетровській, Миколаївській областях, в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі – по 2 об'єкти; Донецькій, Житомирській, Київській і Чернігівській областях – по одному об'єкту.

Приватизовано 4 об'єкти групи Е: у Волинській, Львівській, Тернопільській та Черкаській областях – по одному об'єкту.

За звітний період приватизовано 12 об'єктів групи Ж: у Вінницькій – 3 об'єкти, Чернігівській – 2; Дніпропетровській, Закарпатській, Львівській, Миколаївській, Полтавській, Харківській областях, в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі – по одному об'єкту.

Загальна сума коштів, одержаних від приватизації об'єктів державної форми власності Фондом майна Автономної Республіки Крим та РВ у 2011 році, становить 122,39 млн грн., у тому числі від продажу об'єктів на фондових біржах надійшло 21,35 млн грн.

Найбільше коштів перераховано РВ Фонду по Донецькій (31,97 млн грн.), Львівській (20,13 млн грн.), в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (16,71 млн грн.), Вінницькій (13,66 млн грн.), Дніпропетровській (6,92 млн грн.), м. Києву (6,44 млн грн.), Запорізькій (4,18 млн грн.), Закарпатській (3,03 млн грн.), Рівненській (2,88 млн грн.), Миколаївській (2,47 млн грн.), Харківській (2,40 млн грн.), Київській (1,91 млн грн.), Хмельницькій (1,71 млн грн.), Сумській (1,27 млн грн.), Луганській (1,06 млн грн.), Тернопільській (1,03 млн грн.), Одеській (855,6 тис. грн.) і Херсонській (854,7 тис. грн.) областях.

Також у 2011 році забезпечено надходження коштів від продажу земельних ділянок державної власності під об'єктами приватизації в сумі 8,34 млн грн. РВ Фонду по Донецькій

(6,04 млн грн.), Миколаївській (847,2 тис. грн.), Закарпатській (696,1 тис. грн.), в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (375,0 тис. грн.), Запорізькій (160,0 тис. грн.), Вінницькій (86,7 тис. грн.), Рівненській (37,7 тис. грн.), Черкаській (35,5 тис. грн.), Волинській (30,7 тис. грн.), Львівській (20,8 тис. грн.), Чернігівській (6,7 тис. грн.), Тернопільській (2,4 тис. грн.), Чернівецькій (2,1 тис. грн.) областях.

Разом із земельними ділянками у 2011 році було приватизовано 27 об'єктів державної форми власності, а саме: 13 об'єктів групи А, 11 об'єктів групи Д та 3 об'єкти групи Ж.

Протягом звітного періоду РВ Фонду за угодами з органами місцевого самоврядування роздержавлено 1 203 об'єкти комунальної форми власності. Отримано 15,25 млн грн., перераховано до відповідних місцевих бюджетів 15,27 млн грн. (з урахуванням залишку 2010 року).

За участю РВ комунальну форму власності змінили 1 187 об'єктів групи А (98,67 % загальної кількості). Цей показник найвищий у РВ по Львівській (175 об'єктів), Донецькій (138), Харківській (127), Луганській (71), Дніпропетровській (70), Миколаївській (68), Кіровоградській (54), Запорізькій (42), Сумській (36), Івано-Франківській і Хмельницькій (по 34), Полтавській (32), Житомирській (29), Закарпатській (27), Тернопільській областях, м. Києву, в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (по 21) і Фонді майна Автономної Республіки Крим (102).

Змінили комунальну форму власності 6 об'єктів групи Д (0,50 %) – у Луганській, Миколаївській, Рівненській, Сумській, Хмельницькій областях та Автономній Республіці Крим – по одному об'єкту.

Змінено комунальну форму власності об'єкта групи Е (0,08 %) в Автономній Республіці Крим.

Змінили комунальну форму власності 9 об'єктів групи Ж (0,75 %) – у Харківській області – 4 об'єкти, Кіровоградській – 2, Донецькій, Одеській і Сумській областях – по одному об'єкту.

Станом на 01.01.12 згідно з даними Реєстру державного орендованого майна є чинними 23 067 договорів оренди, з яких 22 905 контролюють РВ Фонду (99,3 % загальної кількості договорів оренди).

Станом на 01.01.12 Фонд здійснював управління корпоративними правами держави у 486 господарських товариствах, з яких центральний апарат – у 206, а РВ – у 280.

Виявлення, запобігання та усунення порушень чинного законодавства. Захист державних інтересів у судах

Для забезпечення контролю за дотриманням чинного законодавства в процесі приватизації Фонд із залученням правоохоронних та контролюючих органів проводить планові комплексні перевірки РВ.

Ревізії проводились за такими напрямками: стан бюджетно-фінансової дисципліни, стан дотримання трудового законодавства, виконавської дисципліни, дотримання вимог законодавства у сфері приватизації, управління корпоративними правами держави, оренди, управління об'єктами державної власності, претензійно-позовної роботи, контролю за виконанням договорів купівлі-продажу державного майна.

У 2011 році Фонд активно здійснював претензійно-позовну роботу із захисту інтересів держави. На сьогодні представники Фонду беруть активну участь у розгляді понад 2 000 судових справ, в яких Фонд представлений у різних процесуальних статусах (позивач, відповідач, третя особа).

З метою належного і своєчасного виконання завдань щодо захисту майнових прав та інтересів держави Фонд співпрацює з органами державної влади, органами прокуратури та правоохоронними органами, що дає змогу на законних підставах всебічно підходити до методів та способів захисту

майнових інтересів держави (у тому числі у частині виявлення та запобігання ймовірним порушенням). Така співпраця є особливо важливою у сфері протидії рейдерським захопленням.

Законодавче забезпечення процесів приватизації та управління державною власністю

Програмою економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», підготовленою Комітетом економічних реформ при Президенті України, встановлено завдання сформувати ефективну, чітку правову базу з питань приватизації та управління державною власністю як основу для проведення реформ у сфері управління об'єктами державної власності та приватизації державного майна.

Президент України 31.01.12 підписав закони України «Про Державну програму приватизації» від 13.01.12 № 4335-VI та «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012 – 2014 роки» від 13.01.12 № 4336-VI.

Разом із розробленням законопроектів, спрямованих на удосконалення законодавства з питань приватизації, підвищення ефективності приватизації в межах виконання завдань Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки, Національного плану дій на 2011 рік (пункти 10.1.1 – 10.1.3) та відповідних доручень Уряду, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку) спільно з галузевими міністерствами та Фондом була проведена робота з підготовки проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації» (далі – законопроект), який у березні 2011 року в установленому порядку було подано на розгляд Кабінету Міністрів України, схвалено Урядом та внесено на розгляд Верховної Ради України (реєстр. № 8723 від 24.06.2011).

Одночасно Мінекономрозвитку на основі законопроекту було підготовлено нову редакцію проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації».

Протягом звітного періоду тривала робота над законопроектом «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної власності», головним розробником якого є Мінекономрозвитку, з урахуванням Указів Президента України від 09.12.10 № 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» та від 24.12.10 № 1199/2010 «Деякі питання організації роботи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади».

Проект спрямовано на вдосконалення процесу управління державною власністю, врегулювання проблемних питань законодавства у сфері управління державним майном.

У 2011 році також проводилася робота з опрацювання альтернативного проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної власності», розробленого Державним агентством України з управління державними корпоративними правами та майном (далі – Агентство держмайна) на виконання пункту 10.3.1 Національного плану дій на 2011 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки.

Законопроектом передбачено зміни до законодавства з питань управління об'єктами державної власності з метою розмежування функцій з управління державним майном між центральними органами виконавчої влади після створення Агентства держмайна.

Разом з тим Координаційним центром з упровадження економічних реформ для забезпечення виконання завдань

Президента України щодо концептуальних змін до законодавства, спрямованих на підвищення якості та рівня управління державною власністю, було підготовлено якісно новий проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної власності», яким вносяться зміни до законодавства з питань управління об'єктами державної власності з метою розмежування функцій з управління державним майном між центральними органами виконавчої влади, чітко визначаються повноваження цих органів у сфері управління об'єктами державної власності.

Фонд підтримав доцільність внесення запропонованих Координаційним центром з упровадження економічних реформ змін до законодавства з питань управління об'єктами державної власності.

Протягом звітного періоду Фонд працював над удосконаленням проекту Закону України «Про Фонд державного майна України», розроблення якого передбачено планом-графіком реформ у напрямі «Приватизація та управління державною власністю». Законопроектом передбачено чітке законодавче визначення статусу Фонду державного майна України, що сприятиме підвищенню ефективності захисту інтересів і прав держави.

Закон України від 09.12.11 № 4107-VI «Про Фонд державного майна України» набрав чинності 6 січня 2012 року.

Фонд розробив проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки», який підписано Президентом України (від 08.09.11 № 3713-VI).

Згідно з цим законом Фонд виступає організатором продажу нерухомого майна державних підприємств.

Крім того, відповідно до доручення Кабінету Міністрів України щодо скорочення переліку документів дозвільного характеру Фонд розробив проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності»». Законопроектом передбачається виключення з Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності двох документів Фонду, які за своєю природою не є дозвільними.

Законопроект зареєстровано у Верховній Раді України 12.01.12 за № 9693.

Протягом 2011 року Фондом на виконання доручень Кабінету Міністрів України та на запити органів виконавчої влади провів експертизу 4 законів України, прийнятих Верховною Радою України, що надійшли на підпис Президентом України, опрацював та підготував висновки до 7 законопроектів, опрацював та узгодив 8 законопроектів та 6 проектів постанов Кабінету Міністрів України.

Крім того, на виконання доручень Кабінету Міністрів України, відповідно до запитів органів виконавчої влади Фонд брав участь у проведенні експертизи 5 законів України, прийнятих Верховною Радою України, що надійшли на підпис Президентові України; опрацюванні та узгодженні 19 проектів законів України.

Взаємодія з Верховною Радою України

Організація роботи з Верховною Радою України є одним з важливих напрямів роботи Фонду. Суть цієї роботи полягає в конструктивній співпраці з комітетами Верховної Ради України, депутатськими фракціями, окремими народними депутатами з метою якісної підготовки законодавчих актів з питань, що належать до компетенції Фонду, та прискорення їх розгляду у Верховній Раді України.

Фонд постійно здійснює заходи щодо супроводження розгляду в депутатських фракціях (групах), у комітетах

Верховної Ради України та на її пленарних засіданнях законопроектів, головним розробником яких є Фонд, а також таких, що належать до його компетенції.

Протягом 2011 року керівництво Фонду взяло участь у 20 пленарних засіданнях Верховної Ради України, 29 засіданнях комітетів Верховної Ради України та 8 засіданнях Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, на яких було розглянуто 42 законопроекти, що належать до компетенції Фонду.

На одному з пленарних засідань Верховної Ради України під час проведення «години запитань до Уряду» Голова Фонду інформував народних депутатів України щодо приватизації об'єктів державної власності протягом 2010 – 2011 років.

Напередодні кожного пленарного тижня здійснюється аналіз законопроектів, що належать до компетенції Фонду, та вживаються заходи із забезпечення врахування позиції Фонду щодо законопроектів, реалізація яких впливає на соціально-економічний розвиток держави.

Здійснюється постійний моніторинг розгляду у Верховній Раді України законопроектів, які належать до компетенції Фонду. На сьогоднішній такий моніторинг охоплює 50 проектів законодавчих актів.

Протягом звітного періоду Фонд опрацював 180 звернень та 29 запитів народних депутатів України. Переважна більшість звернень та запитів стосувалася питань приватизації державного майна та управління об'єктами державної власності.

Фонд надав змістовні відповіді про вжиті заходи з вирішення питань, наведених у зверненнях та запитах. Порушень термінів розгляду чи інших зауважень не було.

Інформаційне забезпечення процесів приватизації, управління державною власністю

З метою широкого інформування громадськості, органів законодавчої та виконавчої влади, заінтересованих представників ділових кіл в Україні та за кордоном Фонд тісно співпрацює з друкованими та електронними засобами масової інформації.

Діяльність Фонду висвітлюється через офіційний веб-сайт www.srfu.gov.ua, на якому щодня розміщуються новини, заяви та роз'яснення за всіма напрямками діяльності Фонду.

На сайті Фонду вперше за всю історію його діяльності започатковано online-трансляції конкурсів з продажу пакетів акцій енергокомпаній.

Протягом 2011 року Голова Фонду дав близько 80 інтерв'ю та коментарів провідним засобам масової інформації за підсумками вирішення та обговорення важливих питань, що стосуються діяльності Фонду.

За звітний період Фонд організував 12 прес-конференцій Голови Фонду.

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 03.11.10 № 996 «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики» 04.02.11 відбулися установчі збори та сформовано склад нової Громадської ради при Фонді.

Фонд видає журнал «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію», в якому постійно публікуються аналітичні матеріали про діяльність Фонду, та додаток до нього – газету «Відомості приватизації». Журнал виходить щомісяця українською та російською мовами, газета – щотижня. Зазначені видання містяться і в електронному вигляді на офіційному сайті Фонду.

Протягом 2011 року виконано значний обсяг роботи з розгляду звернень громадян, аналізу стану роботи зі

зверненнями громадян у центральному апараті та РВ. За звітний період Фонд одержав та розглянув 1 377 звернень громадян, у тому числі: з Адміністрації Президента України – 22, Верховної Ради України – 8, Кабінету Міністрів України – 70, від народних депутатів України – 15, інших органів – 51, безпосередньо від громадян – 513.

Серед звернень громадян, що надійшли до Фонду, 362 – індивідуальних, 151 – колективне.

За звітний період до керівництва Фонду в години особистого прийому звернулися 698 осіб.

На запити громадян було підготовлено та надано вичерпні відповіді та обґрунтовані роз'яснення в межах повноважень Фонду.

Усього до Фонду з урахуванням колективних звернень звернулися 7 037 громадян, з них 67 – повторно.

З метою виконання завдань, визначених Законом України «Про доступ до публічної інформації», забезпечено оперативне реагування на запити на публічну інформацію. З моменту набрання чинності цим Законом України (з 16 травня 2011 року) було забезпечено виконання 136 запитів.

Міжнародне співробітництво

Протягом 2011 року тривала співпраця з міжнародними фінансовими організаціями, інвестиційними інститутами, а також державними органами приватизації інших країн.

Так, з метою активізації співробітництва з міжнародними фінансовими та донорськими організаціями у Фонді відбулися зустрічі керівництва Фонду з представниками Агентства США з міжнародного розвитку в Україні (USAID); Представництва IFC в Україні; Німецького товариства з технічного співробітництва (GTZ).

На зустрічах обговорювалися питання подальшої співпраці в рамках залучення технічної допомоги на реформування державного сектору економіки, запрошення фахових консультантів (радників) для вирішення питань щодо:

визначення механізмів підвищення якості проведення оціночної діяльності та вдосконалення законодавства щодо оцінки об'єктів, які пропонуються до продажу разом із земельними ділянками;

доопрацювання та інформаційного супроводження проекту нової Державної програми приватизації та проекту змін до законів з питань приватизації, які забезпечать її виконання;

підвищення професійного рівня працівників центрального апарату Фонду та його РВ шляхом участі в семінарах.

Одним з позитивних результатів проведених переговорів стало підписання 25 лютого 2011 року Протоколу про співробітництво між Фондом державного майна України та Проектом USAID «Розвиток фінансового сектору» (FINREP). Відповідно до цього Протоколу співробітництво буде здійснюватися за такими напрямками:

зміцнення правової та регуляторної бази оцінки майна, включаючи доопрацювання Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оцінкову діяльність в Україні» та методології і стандартів оцінки вартості банківських активів у процесі приватизації;

розроблення навчальних програм та проведення навчання з методології оцінки вартості банківських активів;

підтримка розвитку інституційної та організаційної спроможності саморегулювальних організацій на ринку оцінки;

виконання інших завдань, пов'язаних зі зміцненням фінансового сектору.

Реалізація Проекту USAID «Розвиток фінансового сектору» триватиме до жовтня 2012 року.

Також 23 березня 2011 року підписано додаткову угоду про реалізацію Німецьким товариством технічного співробіт-

ництва (GTZ) III етапу проекту «Консультавання Фонду державного майна України у сфері приватизації та управління корпоративними правами».

За звітний період у рамках реалізації зазначеного проекту сторонами було проведено ряд зустрічей, на яких отримано усні консультації з проблемних питань, визначених у Протоколі, та організовано 6 семінарів, в яких взяли участь 207 працівників центрального апарату та РВ Фонду.

За участю німецьких та українських фахівців 8 червня 2011 року було організовано круглий стіл на тему: «Вдосконалення нормативної бази з питань оцінки та продажу об'єктів із земельними ділянками» та надано консультації щодо розроблення відповідних нормативно-правових актів.

Представники Фонду 8 вересня 2011 року взяли участь у німецько-українських консультаціях з фінансового та технічного співробітництва, на яких обговорювалися питання стосовно проекту Протоколу про фінансове та технічне співробітництво на 2011 рік.

У грудні 2011 року підписано Протокол щодо продовження двостороннього українсько-німецького співробітництва для економічного розвитку на 2011 рік з урахуванням пропозицій Фонду. Протоколом передбачено проведення оптимального оформлення правових і адміністративних рамок умов для продовження приватизації державних підприємств (після завершення формальних приватизаційних програм наприкінці 2013 року) та управління державним майном.

Також відбулися зустрічі з представниками Посольства Італії в Україні; Міністерства фінансів Грузії, Агенції з обслуговування Міністерства фінансів Грузії та Посольства Грузії в Україні.

У рамках співпраці України з ЄС Фонд залучено до виконання положення Порядку денного асоціації Україна – ЄС (ПДА). Фонд розробив і затвердив форму звіту та моніторингу завдання, передбаченого положенням ПДА «Подальший розвиток відкритих, конкурентних та прозорих правил та процедур приватизації та їх імплементація відповідно до найкращих практик ЄС», згідно з яким Фонд надає щоквартальну звітність.

Відповідно до Порядку підготовки та виконання плану залучення зовнішньої допомоги Європейської Комісії (ЄК) у рамках TAIEХ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 09.04.08 № 316, Фонд підготував та направив на розгляд ЄК аплікаційну форму-заявку на проведення заходу (експертна місія) згідно із затвердженою темою «Досвід запровадження системи масової оцінки нерухомості для цілей оподаткування». Фонд отримав запрошення взяти участь у Міжнародній конференції з питань захисту персональних даних у світі до свідку країн Європейського Союзу.

Фонд погодив проект Програми економічного співробітництва між Україною та Республікою Узбекистан на 2012 – 2014 роки та проект Плану заходів з її реалізації.

З метою підготовки офіційних візитів Прем'єр-міністра України до Держави Ізраїль, Литовської Республіки, Чеської Республіки, Республіки Сербія для участі у Саміті глав урядів країн – учасниць Центральноєвропейської ініціативи, Республіки Казахстан, проведення Сьомого засідання Міжурядової українсько-турецької комісії з торговельно-економічного співробітництва Фонд надавав інформаційно-аналітичні матеріали щодо приватизаційних процесів в Україні у 2011 році.

Забезпечення функціонування Фонду

Організаційно-кадрове забезпечення діяльності Фонду

Формування організаційної структури центрального апарату і РВ Фонду та його кадрове забезпечення здійснювалися на підставі вимог Закону України «Про державну

службу», Кодексу законів про працю України, Державної програми приватизації та інших нормативно-правових актів.

Штатний розпис центрального апарату Фонду на 2011 рік, погоджений з Міністерством фінансів України, введено в дію з 01.01.11.

Протягом 2011 року в центральному апараті Фонду та його РВ прийнято на роботу 45 осіб, звільнено 261 особу.

У звітному періоді реалізовувався комплекс заходів щодо забезпечення ефективної роботи персоналу центрального апарату та РВ Фонду.

Серед інших важливих напрямів діяльності Фонду значна увага приділялася навчанню та підвищенню кваліфікації працівників державних органів приватизації для забезпечення ефективного та якісного виконання встановлених перед ними завдань.

Інформаційне забезпечення діяльності Фонду

Відповідно до Галузевої програми інформатизації Фонду державного майна України на 2011 – 2013 роки та 2011 рік, затвердженої рішенням колегії Фонду від 25.11.10 № 6/2, основною метою інформатизації діяльності органів приватизації в Україні є створення сприятливих умов для успішного досягнення цілей та виконання завдань, визначених законами України «Про Державну програму приватизації», «Про Фонд державного майна України», «Про управління об'єктами державної власності», дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України.

Головними завданнями і пріоритетними напрямками діяльності Фонду в сфері інформатизації є:

продовження роботи щодо забезпечення надійної та оперативної інформаційної підтримки діяльності органів приватизації та автоматизації функцій структурних підрозділів Фонду;

налагодження єдиного обліку об'єктів державної власності;

створення інформаційної бази та інструментарію для прийняття управлінських рішень щодо використання об'єктів державної власності;

забезпечення прозорості та відкритості інформації про державний сектор економіки;

забезпечення функціонування та вдосконалення Єдиної комп'ютерної інформаційної мережі (ЄКІМ) органів приватизації;

поглиблення інтеграції інформаційних систем, що входять до складу Єдиної комп'ютерної інформаційної системи (ЄКІС), з інтегрованою автоматизованою системою управління корпоративними правами (ІАС УКП) та Системою автоматизації діловодства та документообігу (САДД ФДМУ).

Основа програмного забезпечення становить інформаційно-пошукова система «ЕТАП» (ІПС «ЕТАП»), призначена для інформаційної підтримки діяльності Фонду в частині реформування відносин власності в Україні. ІПС «ЕТАП» використовується керівництвом Фонду для розроблення стратегії та прийняття поточних рішень з питань управління об'єктами державної власності та приватизації, а також для забезпечення відповідною інформацією Адміністрації Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади.

Основні завдання та напрями діяльності Фонду в 2012 році

На засіданні колегії Фонду 26.01.12 розглядалося питання «Про підсумки діяльності Фонду та його регіональних відділень у 2011 році у сфері приватизації та основні завдання на 2012 рік». Основні напрями і завдання Фонду на 2012 рік були затверджені рішенням колегії Фонду.

З метою подальшого розвитку процесу реформування відносин власності, забезпечення реалізації встановлених завдань на 2012 рік Фонд передбачає такі пріоритетні напрями діяльності:

забезпечення надходження грошових коштів до державного бюджету відповідно до встановлених Законом про державний бюджет завдань завдяки застосуванню насамперед конкурентних засад під час приватизації державного майна та продажу об'єктів приватизації на оновленій законодавчій базі;

продовження приватизації енергетичних компаній;

проведення разом з державними органами управління інвентаризації об'єктів державної власності відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 09.11.11 № 1145 «Про проведення інвентаризації об'єктів державної власності» і формування за її результатами Єдиного реєстру об'єктів державної власності;

сприяння створенню привабливого інвестиційного клімату в державі шляхом підвищення прозорості та відкритості приватизації.

2012 рік ознаменує черговий етап реформи у сфері приватизації. Головним завданням Фонду є організація приватизаційного процесу на оновленій законодавчій базі. У першому півріччі для виконання цього завдання заплановано розроблення понад 40 нормативно-правових актів – постанов Кабінету Міністрів України і наказів Фонду чи спільних наказів Фонду з іншими центральними органами виконавчої влади.

Відповідно до нової Державної програми приватизації на 2012 рік передбачається:

формування масиву об'єктів державної власності у 2012 році та проведення відкритої, прозорої їх приватизації на засадах, визначених новою Програмою;

приватизація державних об'єктів разом із земельними ділянками, на яких вони розташовані;

завершення до кінця 2012 року продажу об'єктів малої і масової приватизації та об'єктів, приватизація яких розпочалася до прийняття нової Програми;

застосування індивідуальних засад приватизації підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, підприємств з ознаками домінування на загальнодержавному ринку товарів (робіт, послуг) та таких, які потребують спеціального підходу у зв'язку з тим, що використовують у процесі виробництва унікальні ресурси та нематеріальні активи;

застосування спрощених способів приватизації до об'єктів, які не користуються попитом, залишаються нереалізованими багато років, що дасть змогу звільнити державу від утримання збиткових, неліквідних об'єктів;

організація постійного моніторингу виконання Державної програми приватизації з метою проведення аналізу стану приватизації.

У 2012 році передбачено продовження проведення послідовної, поетапної приватизації енергорозподільних і теплових енергогенеруючих компаній з метою залучення інвестицій для модернізації потужностей, яку розпочато у 2011 році, проведення приватизації газорозподільних та газопостачальних товариств.

Планується розпочати проведення приватизації вугледобувних підприємств відповідно до Закону про особливості приватизації вугледобувних підприємств у тісній співпраці з профільним міністерством.

У планах на 2012 рік передбачені завершення інвентаризації та створення єдиної бази обліку об'єктів державної власності відповідно до рішення Уряду.

ДО 20-РІЧЧЯ ЗАКОНУ ПРО ОРЕНДУ: РОЗВИТОК ПРАВОВОЇ БАЗИ ОРЕНДИ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА В УКРАЇНІ

Двадцятиріччя прийняття Закону України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» дає привід для аналізу аналітико-методологічних досліджень і з урахуванням їх результатів нормотворчої діяльності у сфері оренди державного майна в Україні.*

Ярослав УСЕНКО,
начальник відділу
методологічного забезпечення
оренди державного майна
ФДМУ, канд. екон. наук

Ще до набуття Україною незалежності, 23 листопада 1989 року, Верховною Радою СРСР були прийняті Основи законодавства Союзу РСР і союзних республік про оренду, які, зокрема, передбачали можливість повного або часткового викупу орендованого майна. Значна кількість українських підприємств перейшла в той час на роботу на умовах оренди. Коли в 1990 році було засновано Спільку орендарів та підприємців України (СОПУ), до неї увійшли представники вже 317 орендних колективів [1].

Становлення національного законодавства про оренду розпочалося в 1992 році. Основним законодавчим актом, який на три роки визначив умови правового регулювання орендних відносин і приватизації об'єктів оренди, став Закон України «Про оренду майна державних підприємств та організацій» від 10 квітня 1992 року (далі – Закон про оренду). Орендодавцем державного майна був визначений Фонд державного майна України (далі – Фонд), який було створено в серпні 1991 року. У квітні 1992 року у Фонді був створений відділ роботи з орендними підприємствами, який згодом було перетворено в управління, яке займалося, в основному, приватизацією шляхом викупу орендованого майна, а не власне орендою, що відповідало ситуації, яка склалася на той час у процесі реформування відносин власності. Закон про оренду надав орендарям значні переваги під час приватизації об'єктів оренди [1, с. 39 – 42].

До того ж відповідно до чинної на той час Методики розрахунку плати за оренду майна державних підприємств та організацій орендна плата була низькою і зміна її величини залежно від темпів інфляції не передбачалася [1, с. 95]. Унаслідок цього на оренду переходять цілі підгалузі. За оренду «ховаються» від корпоративізації та приватизації на конкурентних засадах.

Після 1995 року на подальшому розвитку методології оренди державного майна позначилися такі заходи:

прийняття Верховною Радою України 28 червня 1996 року Конституції України, в якій державна і комунальна власність розглядаються як окремі паритетні форми власності;

упровадження з 1999 року планування доходів загального фонду державного бюджету з урахуванням надходжень від оренди державного майна;

прийняття Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (від 12 липня 2001 року) та стандартів бухгалтерського обліку;

* Назва в редакції Закону України від 23.12.97 № 768/97-ВР – Закон України «Про оренду державного і комунального майна» – Прим. ред.

упровадження з 1 січня 2004 року Цивільного кодексу України, а також Господарського кодексу України, деякі норми якого суперечили законодавству про оренду державного майна;

прийняття Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (від 21 вересня 2006 року);

регулювання орендних відносин через планування обсягу надходжень від передачі в оренду законодавчими актами однорічної дії – законами про Державний бюджет України (2007 – 2010 роки);

прийняття Закону України «Про Фонд державного майна України» (2012 рік).

До найважливіших здобутків у галузі нормотворення та методології орендних відносин у 1995 – 2011 роках можна віднести:

щодо визначення місця оренди в системі відносин найму:

визначення сутності оренди та її місця в системі відносин найму (1997 – 2002 роки) [1, 2];

визначення відмінностей оренди від лізингу для правильної ідентифікації договорів (1997 – 1999 роки) [1, 4, 5];

класифікацію форм майнового найму (1999 рік) [1, 6];

щодо розроблення і системного удосконалення норм законодавства:

участь у підготовці системних змін до законодавства про оренду у зв'язку з прийнятим у липні 1994 року концептуальним рішенням про відмову від укладення договорів оренди з викупом майна (1994 рік) [1, 3, 7];

приведення законодавства про оренду у відповідність з Конституцією України, якою, зокрема, комунальна власність виділена з державної в окрему, па-

ритетну державній, форму власності (1997 рік) [1, 8];

системне удосконалення законодавства про оренду з метою оптимізації процедур визначення орендаря державного (комунального) майна, упорядкування обмежень щодо оренди державного майна (2011 рік) [9];

ініціювання внесення змін до Господарського кодексу України з метою узгодження його норм з нормами Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (2011 рік) і підготовка відповідного законопроекту [9];

створення пакета нормативних актів Кабінету Міністрів України і Фонду до Закону України «Про оренду державного майна» в редакції від 14.03.1995 (1995 – 1996 роки), що дало змогу впровадити норми закону і стимулювало розвиток оренди нерухомого майна [10];

створення пакета нормативних актів Кабінету Міністрів України і Фонду до Закону України «Про оренду державного майна» в редакції від 14.04.2011 (2011 рік), що дало змогу впровадити нові норми закону [11, 12];

щодо спеціальних питань оцінки орендованого майна:

розроблення вперше Методики оцінки вартості об'єктів оренди (1995 рік) та її удосконалення (2003, 2011 роки) [1, 11, 13];

упровадження обов'язкової експертної (незалежної) оцінки орендованого нерухомого майна (1995 рік), іншого окремого індивідуально визначеного майна (2011 рік), активів орендованого цілісного майнового комплексу підприємства, його структурного підрозділу (2008 рік);

розроблення методичного підходу до оцінки цілісних майно-

вих комплексів державних підприємств, що повертаються з оренди (1997 рік) [1, 14];

щодо розроблення методології розрахунку, перерахунку і розподілу плати за оренду та суборенду державного майна:

розроблення та удосконалення методики розрахунку плати за оренду державного майна (1995, 2008, 2011 роки) [1, 12, 15 – 19];

розроблення Роз'яснень і рекомендацій до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затверджених наказом Фонду від 22.08.2000 № 1765, в яких визначені засади зонування об'єкта оренди, що використовується за кількома призначеннями, засади розрахунку добової і погодинної орендної плати тощо (2000 рік) [20, 21];

розроблення механізму визначення ринкової орендної плати (2006 рік) [22];

ініціювання змін у законодавстві з метою усунення неринкових обмежень розміру орендної плати, що було досягнуто щодо окремого індивідуально визначеного майна в 1999 році, а щодо цілісних майнових комплексів – у 2011 році;

розроблення механізмів перерахування орендної плати у зв'язку зі зміною орендних ставок (2007 рік) або впровадженням коефіцієнтів до орендних ставок (2009 рік);

розроблення механізму надання пільг по орендній платі орендарям збиткових підприємств та орендарям соціально важливих об'єктів (1996 рік; механізм діяв до квітня 2011 року);

ініціювання впровадження пільг по орендній платі для суб'єктів малого підприємництва – поправочного коефіцієнта

Кількість законодавчих і нормативно-методичних актів, що регулюють питання оренди державного майна, підготовлених методологами оренди Фонду

Період, роки	Законодавчі акти України	Постанови Кабінету Міністрів України	Розпорядження Кабінету Міністрів України	Документи, затверджені наказами Фонду, спільними наказами	Усього
1995 – 1997	3	4	–	2	9
1998 – 2000	1	3	–	8	12
2001 – 2004	1	3	–	4	8
2005 – 2008	-	7	1	7	15
2009 – 2011	1	7	–	13	21
Разом...	6	24	1	34	65

до орендних ставок 0,8 (2000 рік) і 0,7 (2006 рік);

ініціювання та розроблення механізму врегулювання питань визначення і розподілу з врахуванням інтересів держави плати за суборенду державного майна (2002, 2006 роки) [1, 19, 24];

щодо інших питань регулювання орендних відносин:

розроблення та удосконалення типових договорів оренди державного майна (2000, 2007 роки) [1, 24, 25];

розроблення Примірного договору про відшкодування витрат балансоутримувача на утримання орендованого нерухомого майна та надання комунальних послуг орендарю (2000 рік) [24];

розроблення методичних засад прогнозування надходжень від оренди державного майна (2006 – 2009 роки) [26];

визначення порядку надання орендодавцями дозволів на здійснення поліпшень орендованого майна, зокрема, за рахунок державного джерела фінансування робіт – амортизаційних відрахувань на орендоване державне майно (2006 рік);

ініціювання законодавчого обмеження розміру компенсації орендарю вартості погоджених невідокремлюваних поліпшень приростом вартості орендованого майна в результаті цих поліпшень (реалізовано в 2004 році) [1];

розроблення порядку повернення орендованих цілісних майнових комплексів державних підприємств після припинення або розірвання договору оренди (1997 рік) [1, 27];

системне дослідження напрямів захисту майнових інтересів держави на всіх етапах оренди (2005 рік) [28];

системне дослідження контрольних функцій Фонду в галузі оренди державного майна (2012 рік).

Ускладнення завдань у сфері державного регулювання розвитку орендних відносин і необхідність забезпечення виконання бюджетних завдань з надходження коштів від оренди спричинили підвищення ролі нормотворчої складової в роботі (див. таблицю).

ЛІТЕРАТУРА

1. *Усенко Я. Б.* Методологічні та економіко-правові проблеми оренди і лізингу майна: наукове видання. К.: Критика, 2001. – 240 с.
2. *Усенко Я. Б.* Оренда // Юридична енциклопедія: в 6 т. – К.: вид-во «Укр. енциклопедія ім. М. П. Бажана», т. 4, 2002, с. 319 – 320.
3. *Усенко Я. Б.* Соціально-економічні передумови та основні напрями вдосконалення правового регулювання орендних відносин. К.: Знання, 1994. – С. 20.
4. *Усенко Я. Б.* Відмінності лізингу від оренди. Класифікація лізингових операцій // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 1998. – № 2. – С. 73 – 75.
5. *Усенко Я. Б.* Ще раз про відмінності лізингу від оренди. Особливості лізингу власного майна // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 1999. – № 1. – С. 57 – 58.
6. *Усенко Я. Б.* Методичні проблеми класифікації видів надання майна у тимчасове платне користування // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 1999. – № 12. – С. 32 – 35.
7. *Усенко Я. Б.* Актуальні правові і економічні проблеми регулювання орендних відносин // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 1996. – № 5. – С. 26 – 28.
8. *Усенко Я. Б.* Зміни у правовому регулюванні оренди // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 1998. – № 4. – С. 51 – 52.
9. *Усенко Я. Б.* Новий етап розвитку законодавства про оренду державного та комунального майна // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2011. – № 8. – С. 19 – 23.
10. *Усенко Я. Б.* Сучасний етап регулювання орендних відносин: чинні правові та нормативно-методичні документи // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 1998. – № 11. – С. 49 – 50.
11. *Усенко Я. Б.* Зміни до Методики оцінки об'єктів оренди // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2011. – № 10. – С. 26 – 27.
12. *Усенко Я. Б.* Удосконалення нормативно-методичної бази оренди державного майна // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2012. – № 1. – С. 17 – 18.
13. *Усенко Я. Б.* Розвиток методології оцінки об'єктів оренди. // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2003. – № 2. – С. 34 – 37.
14. *Усенко Я. Б.* Оцінка орендованого майна на фінішу оренди // Інформ. бюл. «Янус Нерухомість». – 1999. – № 23. – С. 12 – 13; № 24. – С. 8 – 9.
15. *Усенко Я. Б.* Методические вопросы определения платы за аренду целостных имущественных комплексов // Финансовая Украина. – 1996. – № 1. – С. 49.
16. *Усенко Я. Б.* Плата за аренду нежилых помещений: требования методики и проблемы // Финансовая Украина. – 1996. – № 3. – С. 49.
17. *Усенко Я. Б.* Развитие методологии расчета арендной платы // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2000. – № 3. – С. 41 – 42.
18. *Усенко Я. Б.* Методичні засади розрахунку платежів за користування майном // Довідник економіста. – 2004. – № 11. – С. 46 – 49.
19. *Усенко Я. Б.* Оренда й суборенда держмайна: нове в методиці розрахунку плати // Довідник економіста. – 2007. – № 4. – С. 49 – 54.
20. *Усенко Я. Б.* Методичні підходи до визначення орендної плати при використанні нерухомого майна за кількома цільовими призначеннями // Янус Нерухомість. – 2006. – № 10. – С. 11.
21. *Усенко Я. Б.* Принципові підходи і приклади розрахунку місячної, добової та погодинної орендної плати // Янус Нерухомість. – 2006. – № 11. – С. 10.
22. *Усенко Я. Б.* Створення механізму визначення ринкової орендної плати і нові орендні ставки за використання державного майна // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2007. – № 2. – С. 39 – 41.
23. *Усенко Я. Б.* Суборенда майна: як вирішити неврегульовані питання // Все про бухгалтерський облік. – 2002. – № 11. – С. 24 – 25.
24. *Усенко Я. Б.* Удосконалення типових договорів оренди державного майна. // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2001. – № 2. – С. 67 – 70.
25. *Усенко Я. Б.* Типові умови оренди нерухомого і рухомого державного майна. // Довідник економіста. – 2008. – № 1. – С. 34 – 37.
26. *Усенко Я. Б.* Методичні засади прогнозування доходів державного бюджету від оренди майна // Довідник економіста. – 2008. – № 12. – С. 33 – 37.
27. *Усенко Я. Б.* Економіко-правове регулювання повернення орендованого майна: проблеми і шляхи удосконалення // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2003. – № 3. – С. 21 – 22.
28. *Усенко Я. Б.* Системний захист майнових інтересів держави в процесі оренди майна // Держ. інформ. бюл. про приватиз. – 2005. – № 4. – С. 18 – 23.

20 років Регіональному відді

Для здійснення державної політики щодо реформування державного майна в Донецькій області 20 квітня 1992 року наказом Фонду державного майна України № 92 було створено Регіональне відділення Фонду державного майна України по Донецькій області, першим керівником якого 20 травня 1992 р. був призначений В. Л. МАЛИНОВСЬКИЙ. Чисельність регіонального відділення в перший рік його існування становила 10 осіб.

Перші кроки в роботі регіонального відділення були спрямовані на виконання завдань:

комерціалізації підприємств державної торгівлі, громадського харчування, побуту; приватизації, яка в той час в більшості випадків здійснювалася неконкурентними способами: шляхом оренди з викупом або викупу трудовим колективом;

організації роботи щодо створення на основі державної власності нових форм господарювання – колективних підприємств, закритих акціонерних товариств, орендних підприємств;

роздержавлення великих промислових об'єктів – підприємств провідних галузей машинобудування, хімічної промисловості, металургії, енергетики, будівництва та ін.

Об'єктами, з яких розпочався процес приватизації у Донецькій області, як і взагалі в Україні, були підприємства галузей, що найбільше впливають на розвиток споживчого ринку (підприємства оптової та роздрібно торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування тощо). В основному це були об'єкти малої приватизації, які належали до загальнодержавної та комунальної власності.

На початковому етапі приватизації (1993 – 1995 роки) найбільш масовим був спосіб приватизації викуп (організацією орендарів, товариством покупців). Конкурентні способи приватизації застосовувалися значно менше. Однак починаючи з 1996 року основними способами малої приватизації стали конкурентні способи – конкурс, аукціон.

У 1995 році зусилля були зосереджені на підготовці підприємств до роздержавлення: організовано видачу приватизаційних майнових сертифікатів громадянам України, для забезпечення продажу акцій акціонерних товариств було створено мережу центрів сертифікатних аукціонів. Результатом масової сертифікатної приватизації стала поява значної кількості власників акцій, що створило умови для

За 20 років приватизації в Донецькій області

- ◆ У 1992 – 2011 роках у Донецькій області роздержавлено більш як 13 тисяч об'єктів, з них 4 089 – об'єкти державної власності та 8 970 – об'єкти комунальної власності.
- ◆ Питома вага об'єктів, приватизованих регіональним відділенням у 1992 – 2011 роках, у загальних показниках по Україні становить 16 %.
- ◆ У 2011 році до державного бюджету надійшло 200,827 млн грн. від оренди державного майна при плані 113,53 млн грн., у результаті чого регіональне відділення вийшло на перше місце серед регіональних відділень Фонду державного майна України з надходження коштів до державного бюджету від оренди державного майна.
- ◆ Станом на 01.01.12 у регіональному відділенні на контролі перебувають 1 798 договорів оренди, в тому числі 36 – договори оренди цілісних майнових комплексів та 85 – договори, укладені державними підприємствами та організаціями.
- ◆ У регіональному відділенні створено реєстр державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів та перебуває на балансі господарських товариств, до якого внесений 13 651 об'єкт. Станом на 01.01.12 щодо цих об'єктів прийнято 10 314 управлінських рішень (75,6 %).

Тримаємо курс нального прагматизму

ленню ФДМУ по Донецькій області

подальшої концентрації власності і формування ефективного власника за допомогою вторинного ринку цінних паперів.

Найбільш високі темпи малої приватизації по області були досягнуті в 1995 році, коли були роздержавлені 1 790 підприємств різних галузей промисловості.

Починаючи з 1996 року набула масовості приватизація нежитлових вбудованих приміщень, які раніше орендувалися суб'єктами підприємницької діяльності, або фізичними особами. У 1996 році відбувалася масова приватизація аптек.

У 1992 – 2011 роках у Донецькій області роздержавлено більш як 13 тисяч об'єктів, з них 4 089 – об'єкти державної форми власності та 8 970 – об'єкти комунальної власності (табл. 1).

Таблиця 1

Група	Роздержавлено в 1992 – 2011 роках об'єктів форми власності	
	державної	комунальної
А	2 886	8 689
Б, В, Г	739	166
Д	350	88
Е	45	5
Ж	69	22
Усього...	4 089	8 970

Питома вага об'єктів, приватизованих Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Донецькій області в 1992 – 2011 роках, у загальних показниках по Україні становить 16 %. До Державного бюджету України за 2000 – 2011 роки було перераховано більш як 800 млн грн.

У 2011 році регіональне відділення вийшло на перше місце серед регіональних відділень по надходженню коштів до Державного бюджету України від оренди державного майна – при плані 113,53 млн грн. до державного бюджету перераховано 200,827 млн грн.

Станом на 01.01.12 на контролі в регіональному відділенні перебуває 1 798 договорів оренди, в тому числі 36 – договори оренди цілісних майнових комплексів та 85 – договори, укладені державними підприємствами та організаціями. Динаміку надходження коштів від передачі державного майна в оренду в 2000 – 2011 роках відображено в табл. 2.

Таблиця 2

Рік	План, млн грн.	Факт, млн грн.	Виконання плану, %
2000	8,7	9,3543	107,52
2001	12,1	10,352	85,55
2002	14,8	15,053	101,7
2003	20,3	18,100	89,16
2004	16,0	17,813	111,3
2005	13,3	25,246	189,8
2006	31,5	31,626	100,4
2007	34,0	42,582	125,2
2008	55,70	57,87	103,89
2009	68,3	85,939	125,83
2010	103,339	103,971	100,61
2011	113,53	200,827	176,89
Усього...	491,569	618,7325	125,87

Імпульс для розвитку
надала приватизація

АТ «Донецький

металургійний завод»

ПАТ «Старокраматорський

машинобудівний завод»

АТ «Новокраматорський

машинобудівний завод»

Максим ПАМПУРА
начальник РВ ФДМУ
по Донецькій області

Щиро вітаю колектив Регіонального відділення Фонду державного майна України по Донецькій області з професійним святом – 20-річчям створення регіонального відділення!

Сьогодні ми вшановуємо сумлінну, наполегливу працю людей, які своє життя присвятили нелегкій роботі – реформуванню власності, які служили країні та кожної хвилини пам'ятали, що від тебе залежить доля держави.

У цей день із задоволенням хочу констатувати той факт, що Ваша висока професійність, порядність, людяність, наполегливість і послідовність у справі реформування власності дали змогу нам вийти на той високий рівень, який ми маємо на теперішній час, та зайняти достойне місце в структурі Фонду державного майна України.

Бажаю Вам міцного здоров'я, невичерпної енергії. Нехай кожен день Вашого життя буде щасливий і радісний. Сердечно зичу всім Вам і Вашим родинам світлих життєвих обріїв, добра та щастя, душевного комфорту та здійснення усіх мрій!

Важливим напрямом роботи регіонального відділення є забезпечення ефективності використання державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів та перебуває на балансі господарських товариств, шляхом прийняття управлінських рішень. **У регіональному відділенні створено реєстр такого майна, до якого внесений 13 651 об'єкт, у тому числі: 10 381 об'єкт житлового фонду; 1 041 об'єкт інженерної інфраструктури; 774 об'єкти соціальної інфраструктури; 285 об'єктів незавершеного будівництва; 254 об'єкти цивільної оборони та мобілізаційних резервів; 49 – акції, частки, паї.**

Станом на 01.01.12 по об'єктах прийнято 10 314 управлінських рішень (75,6 %).

Протягом минулого року від приватизації державного майна при плані 10,932 млн грн. до Державного бюджету України було перераховано 31,973 млн грн.; до відповідних місцевих бюджетів від приватизації комунального майна надійшло 1,091 млн грн.

За цими досягненнями стоїть трудовий колектив Регіонального відділення Фонду державного майна України по Донецькій області, який нараховує 151 особу. Середній вік працюючих – 37 років; 51,35 % – фахівці віком до 35 років.

З метою сприяння регулюванню трудових відносин з урахуванням соціально-економічних інтересів працівників у регіональному відділенні з 2000 року укладається колективний договір. Відповідно до чинного законодавства ведеться контроль за його виконанням. За результатами конкурсу, який проводив Центральний комітет профспілок державних установ і організацій України, в 2006 році керівництво регіонального відділення отримало Подяку за ведення соціального діалогу з колективом, а в 2008 році регіональне відділення посіло II місце по Україні та було нагороджено Почесною грамотою та грошовою премією.

Для забезпечення колегіальності у вирішенні доведених завдань у регіональному відділенні діє колегія, до складу якої входять представники обласної ради, обласної державної адміністрації, територіальної комісії з цінних паперів та фондового ринку, управління землекористування.

На 2012 рік регіональному відділенню доведено планове завдання щодо надходження коштів до державного бюджету в сумі 138,588 млн грн.

Колектив відділення докладе всіх зусиль для виконання поставленого завдання.

*Підготовлено Тетяна ЗОЛІНА,
Валентина ЖИЛИНСЬКА*

РЕЄСТР

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в січні – березні 2012 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Донецька область					
23773621	30	11.01.12	ТОВ «Науково-консультативна упродовжувальна фірма «Універсал-Консалтинг»	83023, м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5/604, тел. (062) 295-03-48, 295-45-96	Гаркуша Заліна Графівна
м. Київ					
36824649	60	03.02.12	Товарна біржа «Універсальна-нова»	04071, м. Київ, вул. Верхній вал, 4а, оф. 217, тел. (044) 227-05-67	Цегельний Анатолій Дмитрович
30057035	84	22.02.12	Товарна біржа «Всеукраїнська біржа нерухомості»	01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, 10/10, тел. (044) 359-02-05	Рубець Йосиф Володимирович
23243248	103	05.03.12	Товарна біржа «Київська агропромислова біржа»	01601, м. Київ, вул. Червоноармійська, 5, приміщення 6б, тел. (044) 234-21-80, 234-15-76, 287-03-09	Шимко Сергій Валентинович
16470831	121	26.03.12	Українська універсальна товарна біржа	03680, м. Київ, просп. Академіка Глушкова, 1, Експоцентр України, павільйон № 6, тел. (044) 594-96-24, 596-95-40	Стрельченко Валерій Анатолійович
32388652	122	26.03.12	Товарна біржа «ІННЕКС»	01015, м. Київ, вул. Московська, 43/11, тел. (044) 459-31-45, 459-31-46	Лисечко Павло Анатолійович
Черкаська область					
33209779	68	10.02.12	Товарна біржа «Універсальна»	18008, м. Черкаси, вул. Смілянська, 23, оф. 37, тел. (0472) 38-60-50, 32-56-51	Калинушка Галина Василівна
Полтавська область					
23813929	72	14.02.12	Приватне підприємство «Нерухомість»	36022, м. Полтава, вул. Леніна, 82, тел. (05322) 57-06-50, 68-98-05	Пипоть Юлія Петрівна
Дніпропетровська область					
31736375	94	27.02.12	Товарна біржа «Базис»	50000, м. Кривий Ріг, вул. Глинки, 4а, тел. (056) 401-42-09, 404-10-14, 404-10-12	Фоміна Тетяна Миколаївна
Луганська область					
37456680	95	27.02.12	Приватне підприємство «Домінанта – Консалт»	91031, м. Луганськ, вул. Курчатова, 11, тел. (0642) 50-57-79	Кравченко Олександра Олександрівна
Харківська область					
14078715	102	05.03.12	Українсько-Російська товарна біржа	61145, м. Харків, вул. Шатилова Дача, 4, оф. 110, тел. (057) 757-07-62, 757-07-63	Карпович Сергій Дмитрович
Запорізька область					
30654056	104	05.03.12	ТОВ «НЕКОС+»	71100, м. Бердянськ, вул. Р. Люксембург, 21/52, к. 38, тел. (06153) 7-23-70, 4-50-87	Брусняк Максим Валентинович
Івано-Франківська область					
13664227	116	19.03.12	Прикарпатська регіональна товарна біржа	78200, м. Коломия, вул. Вагилевича, 1, тел. (03433) 2-19-61, 4-76-25	Шевчук Ігор Павлович

ПАТ «ХАРКІВСЬКЕ АВТОТРАНСПОРТНЕ ПІДПРИЄМСТВО № 16363»: ЗА КРОК ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО РІВНЯ

3 року в рік відбувається економічне зростання ПАТ «Харківське автотранспортне підприємство № 16363», яке на сьогодні є дійсним членом Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України та посідає чільне місце серед підприємств своєї галузі.

Голова правління
ПАТ «Харківське
АТП № 16363»
**Світлана Михайлівна
СТРЕЛЯНА**

22

У середині 90-х років минулого століття у Харківському регіоні активно зростає кількість приватизованих підприємств. Умови ринкової економіки суттєво змінили потреби замовників послуг АТП. Задля забезпечення працівників роботою здійснювалося переобладнання автомобілів однієї спеціалізації на іншу, деякі автомобілі переобладнувалися по 2-3 рази. Так, протягом 1994 року було переобладнано 45 автомобілів ГАЗ-53, які не використовувалися, під хлібні фургони, що дало змогу зберегти 90 робочих місць. У цей час Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Харківській області було розпочато процес приватизації АТП. У грудні 1995 року було створено відкрите акціонерне товариство «Харківське автотранспортне підприємство № 16363». Продаж останнього пакета акцій відкритого акціонерного товариства було завершено в березні 1997 року.

У ті роки акціонерне товариство «Харківський пивзавод «Рогань» значно збільшило потужності виробництва, як наслідок відбулися зміни у структурі перевезень продукції пивзаводу, тому міжміські перевезення стали суттєвою часткою в роботі автопідприємства. У 1998 році переобладнано 20 автомобілів під перевезення питної води.

У травні 2003 року на підприємстві створено логістичний центр, що дало можливість більш ефективно керувати виробничим процесом, оптимізувати транспортні потоки, задовольнити попит замовників у будь-якій кількості рухомого складу та здійснювати сервісні перевезення. Рік роботи логістичного центру показав, що потрібно мати надійний транспорт. Керівництво підприємства вирішило створити сервісний центр з гарантійного та післягарантійного обслуговування транспортних засобів, який розпочав свою роботу в серпні 2004 року – в 20-ту річницю АТП.

У серпні 2006 року на загальних зборах акціонерів відкритого акціонерного товариства «Харківське автотранспортне підприємство № 16363» головою товариства обрано **Світлану Михайлівну СТРЕЛЯНУ**. Сучасний енергійний менеджер з юридичною освітою та знаннями, набутими в Міжнародному інституті бізнесу, вміло керує підприємством, долаючи кризові явища, здійснюючи системні реформи, зберігаючи та зміцнюючи колектив і виробничий потенціал.

Поява у числі замовників послуг підприємства таких серйозних і вибагливих товариств, як «Сан ІнтерБрю Україна» та «Філіп Морріс Україна», викликала необхідність оптимізувати структуру рухомого складу та закупити великовантажні автомобілі європейського рівня. Тільки в 2011 році придбано п'ять великовантажних автомобілів марки Renault та вісім напівпричепів марки Schmitz.

На цей час підприємство має 62 автомобілі марок VOLVO, Renault стандарту Євро 3, Євро 5 та 85 напівпричепів марок Schmitz, Kogel,

Michieletto. Завдяки постійному оновленню рухомого складу, пошуку та впровадженню неординарних методів перевезень щорічно збільшуються обсяги перевезень. За 2009 – 2011 роки вантажообіг зріс на 47,1 %, а обсяг перевезених вантажів – на 23,7 %.

У червні 2011 року на виконання вимог Закону України «Про акціонерні товариства» відкрите акціонерне товариство «Харківське автотранспортне підприємство № 16363» перереєстровано в публічне акціонерне товариство (ПАТ) «АТП-16363».

Зараз ПАТ «АТП-16363» активно співпрацює з акціонерними товариствами «САН ІнБев Україна» і «Філіп Морріс Україна», виробниками молочної продукції «Вімм-Білл-Данн Україна» та «Лакталіс-Україна». Економічний статус цих підприємств – партнерів вимагає високого рівня обслуговування, який уповні забезпечує перевізник.

Підприємство є дійсним членом Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України (АсМАП України) та здійснює перевезення вантажів по території України, в країни СНД, Західної Європи.

Сьогодні ПАТ «АТП-16363» – сучасне транспортне підприємство, на якому працює 190 кваліфікованих спеціалістів.

Керівництво підприємства приділяє велику увагу соціальним питанням, активну позицію в цьому займає і профспілкорова організація. На проведення культурних заходів, організацію дозвілля, оздоровлення дітей працівників, надання матеріальної допомоги працюючим та ветеранам підприємства лише в 2011 році було витрачено більш як 70,00 тис. грн. Дизайн офісних приміщень всіх підрозділів підприємства відповідає останнім європейським вимогам щодо рівня комфортності, ергономічності та безпеки. Працівники користуються послугами стоматологічного кабінету, перукарні та затишного кафе, що розташовані на підприємстві. Виробничі, трудові та соціально-економічні відносини між керівництвом та трудовим колективом регулюються колективним договором.

На даному етапі ПАТ «АТП-16363» працює стабільно та шукає нові шляхи для подальшого розвитку, адже економічно міцне підприємство – запорука благополуччя кожного працівника.

Харківське автотранспортне підприємство (АТП) № 16363 було створено в серпні 1984 року для обслуговування підприємств одного з найбільших промислових районів Харкова.

На той час підприємство мало більш як 300 одиниць рухомого складу, з них 70 % становили машини ГАЗ-51, ГАЗ-52, ГАЗ-53; 30 % – автомобілі ЗІЛ-130, ЗІЛ-ММЗ, КАЗ-608, що обслуговували завод «Електроважмаш», Верстатобудівний завод, Плитковий завод, 8-й Державний підшипниковий завод та ін., а також перевозили продукцію Харківської металобази № 2 та Молокозаводу № 2. Чисельність трудового колективу становила більш як 700 осіб. Очолив АТП **Михайло Володимирович Стреляний**, який керував ним майже 22 роки. У 2006 році його було обрано головою Наглядової ради. Високопрофесійний, відданий справі, талановитий керівник обрав єдиний шлях для свого підприємства – шлях економічного зростання та стабільності, тому вже в перший рік роботи колектив посів 1-ше місце та отримав Червоний прапор за підсумками технічного огляду рухомого складу. Весь час підприємство було одним з кращих, долало труднощі, розвивалося та упевнено рухалося до успіху.

Два перші роки свого існування через малу територію АТП не мало достатньо приміщень для ремонту та обслуговування автомобілів, місць для стоянки транспорту та гідних побутових умов.

У 1986 році підприємству було передано на баланс нещодавно здані будівельниками виробничі споруди, будівлі та пустинну земельну ділянку без освітлення та огорожі, розташовані майже на краю міста. Уже за рік територія АТП, благоустрій якої здійснювався всім колективом, перетворилася на квітучий сад. Було висаджено більш як 1 000 кущів троянд, 100 декоративних хвойних дерев, 200 фруктових дерев. Територію було заасфальтовано та освітлено. Для робітників підприємства відкрито ідальню.

Кіровоградська область

Об'єкт державної власності групи А

Комплекс (колишнє кафе «Чистые пруды»)

Комплекс у складі: нежитлова будівля ББ16-65 загальною площею 587,2 м²; ганок, кр; ганок, кр1; ганок, кр2; сходи, с; приямок, п.

Об'єкт перебуває на балансі державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат».

Місцезнаходження: вул. Нижня П'ятихатська, 24а, м. Кіровоград.

Площа земельної ділянки – 3 173,39 м².

Рік введення об'єкта в експлуатацію – 1987.

Комплекс (колишнє кафе «Чистые пруды») прибудований до дев'ятиповерхового житлового будинку.

Нежитлова будівля ББ16-65 має два поверхи, площа приміщень першого поверху – 316,7 м², площа приміщень другого поверху – 270,5 м². Фундамент – залізобетонні блоки, стіни та перегородки цегляні, перекриття – залізобетонні плити, підлога бетонна, покрівля шиферна.

До 2009 року об'єкт перебував в оренді.

На даний час комплекс не використовується та потребує ремонту.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні разом із земельною ділянкою.

Об'єкт незавершеного будівництва державної власності

Механізований тік

Об'єкт перебуває на балансі управління капітального будівництва Кіровоградської обласної державної адміністрації.

Місцезнаходження: вул. Польова, 2, с. Бутівське, Олександрійський район, Кіровоградська область.

Земельна ділянка площею 0,60 га належить до земель сільсько-господарського призначення.

Будівельний майданчик розташований на півдні від села Бутівське та сполучений з селом шляхом з твердим покриттям.

Проектом передбачалося будівництво таких основних будівель та споруд: крита площадка для зберігання зерна місткістю 3 500 т; зерносховище для фуражного зерна місткістю 500 т; зерносховище для насінневого зерна місткістю 375 т; комплекс зерноочисного обладнання КЗСУ-25. Будівельні роботи на об'єкті були розпочаті в 1993 році та припинені в 1999.

По об'єкту збудовано: крита площадка для зберігання зерна – навис розміром 48x72 м; фундаменти – монолітні залізобетонні стовпчасті, колони металеві; покриття – металеві ферми ПП-1 та ПП-2 (в наявності 55 %); покрівля – металевий профнастил (в наявності 50 %); підлога асфальтобетонна. Будівельний майданчик огорожено. Огорожа – металева на металевих стовпчиках (в наявності 70 %). Інженерні мережі відсутні.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні без земельної ділянки.

Додаткову інформацію про об'єкти та умови їх продажу можна отримати в РВ ФДМУ по Кіровоградській області за адресою: кімн. 706, вул. Глинки, 2, м. Кіровоград, 25009.

☎ (0522) 33-25-79

Чернівецька область

Об'єкт державної власності групи А

Єдиний майновий комплекс – державне підприємство «Особливе конструкторське бюро «Рута»

Місцезнаходження: вул. Руська, 248л, м. Чернівці.

Орган управління: Агентство державного майна України (колишнє Міністерство промислової політики).

Продажу підлягає частина будівлі загальною площею 13 696,4 м².

Разом з об'єктом приватизується земельна ділянка, площа якої відповідно до державного акта на право постійного користування землею становить 0,5686 га.

Об'єкт розташований у межах промислової зони м. Чернівці поряд з виробничим корпусом ПАТ «Гравітон» та торговельно-розважальним комплексом «Екватор», має зручну транспортну розв'язку.

Підприємство не здійснює виробничу діяльність.

Рік уведення в експлуатацію будівлі – 1974.

Спосіб приватизації: аукціон.

Об'єкт державної власності групи Д

Не завершений будівництвом 27-квартирний житловий будинок

Об'єкт перебуває на балансі закритого акціонерного товариства «Трансмост».

Місцезнаходження об'єкта: вул. Південно-Кільцева, 5в, м. Чернівці.

Об'єкт розташований на території великого житлового масиву м. Чернівці неподалік від зупинки громадського транспорту та зеленої зони. Відстань до дороги загального користування – 15 м.

Є можливість добудови та використання об'єкта.

Спосіб приватизації: аукціон.

Разом з об'єктом приватизується земельна ділянка, площа якої відповідно до державного акта на право постійного користування землею становить 0,0856 га.

На об'єкті виконані земляні роботи, забиті буронабивні палі, побудовані залізобетонні колони (каркаси), частково зведені стіни. Об'єкт не законсервований, не охороняється, межі будівельного майданчика частково огорожені металевією сіткою.

Додаткову інформацію про об'єкти та умови продажу можна отримати в РВ ФДМУ по Чернівецькій області за адресою: кімн. 4, вул. Лук'яна Кобилиці, 21а, м. Чернівці, 58001.

☎ (0372) 51-86-60

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»*

Розділ II. ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 29. План санації боржника

1. Протягом трьох місяців з дня винесення ухвали про санацію боржника керуючий санацією у випадках, передбачених цим Законом, зобов'язаний подати суду розроблений та схвалений комітетом кредиторів план санації боржника.

Керуючий санацією зобов'язаний попередньо погоджувати план санації державних підприємств або підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, з органом, уповноваженим управляти державним майном. Цей орган у десятиденний строк з дня одержання проекту плану санації зобов'язаний його розглянути та надати свій висновок про погодження або відмову у погодженні плану санації.

Дії (бездіяльність) уповноважених державних органів щодо погодження плану санації можуть бути оскаржені керуючим санацією до господарського суду у межах провадження справи про банкрутство.

У разі наявності інвесторів план санації розробляється за участю інвесторів та підписується інвесторами. Інвестор – особа, яка приймає рішення щодо внесення власних, позичених та залучених майнових і інтелектуальних цінностей в об'єкти інвестування та несе відповідальність за невиконання своїх зобов'язань.

Інвестор має право:

- брати участь в обговоренні плану санації;
- брати участь у судових засіданнях під час процедури санації;
- знайомитися з матеріалами справи про банкрутство, бухгалтерськими, статистичними документами боржника; оскаржувати судові рішення, прийняті під час процедури санації.

План санації має містити заходи щодо відновлення платоспроможності боржника.

План санації має передбачати строк відновлення платоспроможності боржника. Платоспроможність вважається відновленою за відсутності ознак неплатоспроможності, визначених цим Законом.

План санації може містити умови про:

- виконання зобов'язань боржника третіми особами;
- задоволення вимог кредиторів іншим способом, що не суперечить законодавству;
- відшкодування коштів, витрачених на проведення зборів акціонерів та (або) засідань органів управління боржника відповідно до цього Закону.

План санації обов'язково повинен передбачати забезпечення погашення заборгованості боржника з виплати заробітної плати.

2. Заходами щодо відновлення платоспроможності боржника, які містить план санації, можуть бути:

- реструктуризація підприємства;
- перепрофілювання виробництва;
- закриття нерентабельних виробництв;
- відстрочення та/або розстрочення платежів або прощення (списання) частини боргів, про що укладається мирова угода;

ліквідація дебіторської заборгованості;
реструктуризація активів боржника відповідно до вимог цього Закону;

продаж частини майна боржника;
виконання зобов'язань боржника власником майна боржника та його відповідальність за невиконання взятих на себе зобов'язань;

відчуження майна та погашення зобов'язань боржника шляхом заміщення активів;

звільнення працівників боржника, які не можуть бути задіяні в процесі виконання плану санації;

одержання кредиту для виплати вихідної допомоги працівникам боржника, які звільнюються згідно з планом санації, що відшкодовується відповідно до вимог цього Закону позачергово за рахунок продажу майна боржника;

інші способи відновлення платоспроможності боржника.

3. Під реструктуризацією підприємства розуміється здійснення організаційно-господарських, фінансово-економічних, правових, технічних заходів, спрямованих на реорганізацію підприємства, зокрема шляхом його поділу з переходом боргових зобов'язань до юридичної особи, що не підлягає санації, на зміну форми власності, управління, організаційно-правової форми, що сприятиме фінансовому оздоровленню підприємства, підвищенню ефективності виробництва, збільшенню обсягів випуску конкурентоспроможної продукції та повному або частковому задоволенню вимог кредиторів.

4. У разі якщо планом санації передбачено звільнення працівників, праця яких не може бути задіяною під час його виконання, керуючий санацією до передбаченого звільнення має подати первинній профспілковій організації відповідну інформацію, а також провести консультації з профспілками щодо вжиття заходів для запобігання звільненню, зведення кількості звільнених працівників до мінімальної або пом'якшення наслідків будь-якого звільнення. Вихідна допомога в такому разі виплачується за рахунок боржника або коштів від продажу майна боржника, або кредиту, одержаного для цієї мети.

У разі провадження боржником діяльності, пов'язаної з державною таємницею, план санації має містити заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці.

У разі якщо боржник є балансоутримувачем державного майна, яке не увійшло до статутного капіталу господарського товариства у процесі приватизації (корпоратизації), таке майно не підлягає відчуженню у процедурі санації.

5. План санації боржника повинен передбачати погашення вимог кредиторів з урахуванням черговості, встановленої цим Законом.

6. План санації вважається схваленим, якщо він підтриманий на засіданні комітету кредиторів більш як половиною голосів кредиторів – членів комітету кредиторів.

7. Комітет кредиторів може прийняти одне з таких рішень:

схвалити план санації та подати його до господарського суду;

* Продовження. Початок у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію», 2012, № 3, с. 20 – 37. – Прим. ред.

відхилити план санації і звернутися до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

відхилити план санації, звернутися до господарського суду з клопотанням про усунення арбітражного керуючого від виконання ним обов'язків керуючого санацією та про призначення нового керуючого санацією в порядку, встановленому цим Законом. Зазначене рішення має містити дату скликання чергового засідання комітету кредиторів для розгляду нового плану санації.

Схвалений комітетом кредиторів план санації (зміни до нього) та протокол засідання комітету кредиторів про введення процедури санації подаються арбітражним керуючим до господарського суду.

Рішення комітету кредиторів мають бути обґрунтованими, містити викладення обставин та підстав, якими керувалися кредитори під час їх прийняття.

У разі схвалення комітетом кредиторів плану санації, який передбачає більший строк санації боржника, ніж початково встановлений, господарський суд продовжує строк санації в межах строку, встановленого частиною першою статті 28 цього Закону, якщо є підстави вважати, що продовження строку санації і виконання плану санації приведе до відновлення платоспроможності боржника.

8. Господарський суд затверджує схвалений та погоджений план санації боржника і вносить ухвалу про затвердження плану санації.

Якщо протягом шести місяців з дня винесення ухвали про санацію до господарського суду не буде поданий план санації боржника, господарський суд має право прийняти рішення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури відповідно до цього Закону.

Стаття 30. Погодження плану санації забезпеченими кредиторами

1. План санації протягом семи днів від дня прийняття комітетом кредиторів рішення про його схвалення затверджується всіма забезпеченими кредиторами.

2. Якщо будь-хто із забезпечених кредиторів заперечує проти погодження плану санації, інші забезпечені кредитори можуть прийняти одне з таких рішень:

про виділ забезпечених речей із майна боржника, їх продаж на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом, та задоволення вимог такого кредитора за рахунок отриманих від продажу коштів;

про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

3. Якщо всі забезпечені кредитори заперечують проти погодження плану санації, інші кредитори можуть прийняти одне з таких рішень:

про виділ забезпечених речей із майна боржника, їх продаж на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом, та задоволення вимог забезпечених кредиторів за рахунок отриманих від продажу коштів;

про викуп боргу відповідно до відомостей реєстру вимог кредиторів.

4. У разі якщо забезпечені кредитори не погодили план санації і комітет кредиторів не прийняв жодного із запропонованих частиною третьою цієї статті рішень, господарський суд у судовому засіданні розглядає схвалений комітетом кредиторів план санації, заслуховує заперечення забезпечених кредиторів та вирішує питання щодо доцільності затвердження плану санації.

Стаття 31. Виконання зобов'язань боржника власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника у процедурі санації

1. Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника протягом усієї процедури санації з метою припинення провадження у справі про банкрутство має право задовольнити всі вимоги конкурсних кредиторів, внесені до реєстру вимог кредиторів, або надати боржнику кошти, достатні для задоволення всіх вимог конкурсних кредиторів відповідно до реєстру вимог кредиторів, за винятком неустойки (штрафу, пені).

2. Заяву про намір задовольнити вимоги кредиторів власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника має надіслати керуючому санацією, комітету кредиторів та господарському суду, який розглядає справу про банкрутство.

До зазначеної заяви мають бути додані докази, що підтверджують наявність у заявника коштів, достатніх для погашення всіх вимог конкурсних кредиторів.

Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника може брати участь в обговоренні умов плану санації, мирової угоди, а також звіту керуючого санацією.

3. Заява про наміри підлягає розгляду господарським судом протягом чотирнадцяти робочих днів з дати її надходження з обов'язковим викликом у судове засідання керуючого санацією та членів комітету кредиторів.

За результатами розгляду заяви про наміри господарський суд вносить ухвалу про задоволення заяви про наміри або ухвалу про відмову у задоволенні такої заяви.

4. У разі задоволення судом заяви про наміри власник майна боржника повинен протягом одного місяця з дня винесення ухвали господарського суду провести розрахунки з усіма конкурсними кредиторами.

5. Після закінчення виконання зобов'язань боржника власником майна боржника керуючий санацією протягом десяти днів зобов'язаний подати до господарського суду письмовий звіт.

6. Затвердження звіту керуючого санацією проводиться господарським судом у порядку та на умовах, передбачених статтею 36 цього Закону.

Стаття 32. Збільшення статутного капіталу боржника

1. З метою відновлення платоспроможності боржника може бути передбачено збільшення статутного капіталу боржника в розмірі, встановленому планом санації.

Емісія акцій та облігацій акціонерного товариства – боржника здійснюється виключно для переведення зобов'язань товариства у цінні папери в порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Учасники боржника мають переважне право на придбання частки, пропорційно до частки, належної учаснику, у порядку, передбаченому законом. Акціонери боржника мають переважне право на придбання додаткових акцій боржника, які розміщуються, у порядку, передбаченому законом.

3. У разі визнання випуску додаткових акцій боржника таким, що не відбувся, або недійсним кошти, отримані боржником від осіб, які придбали додаткові акції боржника, повертаються таким особам поза черговістю, встановленою цим Законом.

Стаття 33. Продаж у процедурі санації майна боржника як цілісного майнового комплексу

1. З метою відновлення платоспроможності та задоволення вимог кредиторів боржника план санації може передбачати продаж майна боржника як цілісного майнового комплексу.

Заходи для забезпечення вимог кредиторів стосовно майна боржника, яке підлягає продажу згідно з планом санації, скасовуються ухвалою господарського суду.

2. Під час продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу в установленому порядку відчужуються всі види майна, призначеного для здійснення підприємницької діяльності боржника, у тому числі приміщення, споруди, обладнання, інвентар, сировина, продукція, права вимоги, права на знаки (позначення), що індивідуалізують боржника, його продукцію, роботи, послуги (фірмове найменування, знаки для товарів і послуг), інші права, які належать боржнику, за винятком прав і обов'язків, які не можуть бути передані іншим особам.

3. Під час продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу, що здійснюється відповідно до цієї статті, грошові зобов'язання боржника, в тому числі зобов'язання щодо невикористаних та своєчасно не повернутих коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності на дату прийняття господарським судом заяви про порушення справи про банкрутство, не включаються до складу майнових активів підприємства-боржника.

4. Під час продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу всі трудові договори (контракти), що укладені до дати такого продажу, продовжують діяти, при цьому права та обов'язки роботодавця переходять до покупця майна боржника.

5. Сума, одержана від продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу, включається до складу майнових активів боржника.

6. Продаж майна боржника як цілісного майнового комплексу провадиться на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом.

Початкова ціна майна боржника як цілісного майнового комплексу, що виставляється на аукціон, визначається відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та інших нормативно-правових актів.

7. Якщо боржник за рахунок суми, вирученої від продажу майна як цілісного майнового комплексу, задовольняє вимоги кредиторів у повному обсязі, провадження у справі про банкрутство боржника підлягає припиненню господарським судом за заявою керуючого санацією.

8. Якщо суми, вирученої від продажу майна боржника як цілісного майнового комплексу, недостатньо для задоволення вимог кредиторів у повному обсязі, керуючий санацією пропонує кредиторам укласти мирову угоду.

У разі якщо мирова угода не укладена, господарський суд визнає боржника банкрутом та відкриває ліквідаційну процедуру.

До затвердження господарським судом мирової угоди або визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури керуючий санацією не має права здійснювати розрахунки з кредиторами.

Стаття 34. Відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів

1. З метою відновлення платоспроможності та задоволення вимог кредиторів план санації може передбачати відчуження майна боржника шляхом заміщення активів.

Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів стосовно майна боржника, яке підлягає відчуженню згідно з планом санації, скасовуються ухвалою господарського суду.

2. Цілісний майновий комплекс боржника або визначена планом санації частина майна боржника з відповідною (пропорційною) частиною його зобов'язань (за винятком зобов'язань, що виникають з вимог конкурсних кредиторів) можуть бути відчужені шляхом їх передачі господарському товариству, що утворюється боржником, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Частки (акції) у статутному (складеному) капіталі такого господарського товариства включаються до складу майна боржника (заміщення активів).

Під час утворення господарського товариства йому передаються майнові активи (майно та майнові права) боржника, в тому числі відступаються права вимоги, а також на нього переводяться борги за вимогами поточних кредиторів.

3. Розмір статутного (складеного) капіталу новоутвореного господарського товариства визначається як різниця між вартістю майнових активів та вартістю боргів за вимогами конкурсних кредиторів.

4. Під час відчуження майна боржника як цілісного майнового комплексу шляхом заміщення активів усі трудові договори (контракти), укладені до дати такого відчуження, продовжують діяти. При цьому права та обов'язки роботодавця переходять до новоутвореного господарського товариства.

5. У разі відчуження частини майна боржника та передачі відповідної (пропорційної) частини його поточних зобов'язань шляхом заміщення активів трудові договори (контракти), що укладені з працівниками, праця яких використовувалася у виробничих підрозділах, майно яких підлягає передачі новоутвореному господарському товариству, продовжують діяти, а права та обов'язки роботодавця переходять до такого товариства.

6. Відчуження часток (акцій) у статутному (складеному) капіталі новоутвореного господарського товариства здійснюється на аукціоні в порядку, встановленому цим Законом.

Якщо початкової вартості частини часток (акцій) достатньо для задоволення вимог кредиторів боржника, на аукціон може бути виставлена відповідна (менша) частина належних боржнику часток (акцій).

7. До моменту формування органів управління новоутвореного господарського товариства після продажу акцій (часток) у його статутному (складеному) капіталі повноваження органів управління здійснює керуючий санацією.

8. Якщо боржник за рахунок суми, вирученої внаслідок заміщення активів та їх продажу, задовольняє вимоги кредиторів у повному обсязі, провадження у справі про банкрутство боржника підлягає припиненню господарським судом за заявою керуючого санацією.

9. Якщо суми, вирученої внаслідок заміщення активів та їх продажу, недостатньо для задоволення вимог кредиторів у повному обсязі, керуючий санацією пропонує кредиторам укласти мирову угоду.

У разі якщо мирова угода не укладена, господарський суд визнає боржника банкрутом та відкриває ліквідаційну процедуру.

Стаття 35. Продаж у процедурі санації частини майна боржника

1. З метою відновлення платоспроможності боржника та задоволення вимог кредиторів план санації може передбачати продаж частини майна боржника.

Продажу в процедурі санації боржника підлягає тільки майно, зазначене в затвердженому у встановленому порядку плані санації.

Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів стосовно частини майна боржника, яка підлягає продажу згідно з планом санації, скасовуються ухвалою господарського суду.

2. Продаж частини майна боржника в процедурі санації боржника проводиться на аукціоні відповідно до порядку, встановленого цим Законом.

3. Майно боржника, щодо обігу якого встановлено обмеження, продається на закритих торгах за ціною, не нижче звичайної. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права.

4. Початкова вартість майна боржника, що виставляється на аукціон, визначається відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» та інших нормативно-правових актів.

Стаття 36. Звіт керуючого санацією

1. За п'ятнадцять днів до закінчення строку проведення процедури санації, визначеного планом санації, а також за наявності підстав для дострокового припинення процедури санації керуючий санацією зобов'язаний надати комітету кредиторів письмовий звіт і повідомити членів комітету кредиторів про час і місце проведення засідання комітету кредиторів.

2. Звіт керуючого санацією повинен містити:

баланс боржника на останню звітну дату;

розрахунок прибутків і збитків боржника;

відомості про наявність у боржника грошових коштів, які можуть бути спрямовані на задоволення вимог кредиторів боржника;

відомості про дебіторську заборгованість боржника на дату подання звіту та про нереалізовані права вимоги боржника;

відомості про стан кредиторської заборгованості боржника на дату подання звіту.

3. До звіту керуючого санацією додаються докази задоволення вимог конкурсних кредиторів згідно з реєстром вимог кредиторів.

Одночасно із звітом керуючий санацією вносить до комітету кредиторів одну з таких пропозицій про:

прийняття рішення про дострокове припинення процедури санації у зв'язку з відновленням платоспроможності боржника;

прийняття рішення щодо припинення процедури санації і укладення мирової угоди;

звернення до закінчення строку процедури санації, визначеного в плані санації, до господарського суду з клопотанням про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

звернення до господарського суду з клопотанням про продовження процедури санації.

4. Звіт керуючого санацією повинен бути розглянутий комітетом кредиторів не пізніше десяти днів від дати його надходження та не пізніше закінчення строку процедури санації, визначеного в плані санації.

5. За наслідками розгляду звіту керуючого санацією комітет кредиторів приймає рішення про звернення до господарського суду з клопотанням щодо:

припинення процедури санації у зв'язку з виконанням плану санації і відновленням платоспроможності боржника;

припинення процедури санації, визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

припинення або продовження процедури санації та укладення мирової угоди.

У разі виникнення обставин, що є підставою для припинення процедури санації, комітет кредиторів може прийняти відповідне рішення за відсутності звіту керуючого санацією.

6. Якщо комітетом кредиторів не прийнято жодного з рішень, визначених частиною п'ятою цієї статті, або таке рішення не подано до господарського суду до закінчення строку процедури санації, визначеного в плані санації або протягом п'ятнадцяти днів з дня виникнення підстав для її дострокового припинення, господарський суд розглядає питання про припинення провадження у справі про банкрутство або про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури в порядку, передбаченому цим Законом.

7. Звіт керуючого санацією, розглянутий комітетом кредиторів, і протокол засідання комітету кредиторів не пізніше п'яти днів після дати проведення засідання комітету кредиторів надсилаються до господарського суду.

До звіту керуючого санацією додаються реєстр вимог кредиторів і в разі скарги кредиторів, які голосували проти прийнятого комітетом кредиторів рішення або не брали участі в голосуванні.

8. Звіт керуючого санацією та скарги кредиторів розглядаються на засіданні господарського суду. Про час і місце такого розгляду повідомляються керуючий санацією та кредитори, які подали скарги.

9. Якщо комітет кредиторів прийняв рішення про припинення процедури санації у зв'язку з виконанням плану санації і відновленням платоспроможності боржника, звіт керуючого санацією підлягає затвердженню господарським судом, якщо інше не передбачено цим Законом.

У разі встановлення господарським судом обґрунтованості скарг кредиторів щодо правопорушень у діях керуючого санацією господарський суд може відмовити у затвердженні звіту керуючого санацією.

10. Про затвердження звіту керуючого санацією або про відмову в затвердженні зазначеного звіту чи затвердження мирової угоди вноситься ухвала.

11. Якщо розрахунки з кредиторами не проведено у строки, передбачені планом санації, та за умови відсутності внесення клопотання комітету кредиторів про продовження строків, передбачених планом санації, і відповідних змін до плану санації, господарський суд визнає боржника банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру.

12. Продовження строку процедури санації в межах строку санації, визначеного цим Законом, здійснюється господарським судом після внесення відповідних змін (доповнень) до плану санації боржника. Зміни до плану санації схвалюються комітетом кредиторів та затверджуються господарським судом відповідно до вимог цього Закону.

13. Розрахунки з кредиторами, вимоги яких включені до реєстру, проводяться керуючим санацією починаючи з дати, зазначеної у затвердженому господарським судом плані санації, в порядку черговості, установленому цим Законом.

14. Копії ухвали господарського суду та звіту керуючого санацією надсилаються сторонам у справі, іншим учасникам справи про банкрутство.

Розділ III ЛІКВІДАЦІЙНА ПРОЦЕДУРА

Стаття 37. Постанова про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури

1. У випадках, передбачених цим Законом, господарський суд у судовому засіданні за участю сторін приймає постанову про визнання боржника банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру строком на дванадцять місяців.

Банкрут – боржник, неспроможність якого виконати свої грошові зобов'язання встановлена господарським судом.

Під ліквідацією розуміється припинення суб'єкта підприємницької діяльності, визнаного господарським судом банкрутом, з метою здійснення заходів щодо задоволення в порядку цього Закону вимог кредиторів шляхом продажу його майна.

Неявка у судові засідання осіб, які були належним чином повідомлені про час і місце такого засідання, не перешкоджає провадженню у справі.

2. За клопотанням комітету кредиторів або інвесторів, або власника майна (органу, уповноваженого управляти майном) банкрута чи з власної ініціативи господарський суд може прийняти рішення про введення процедури санації й після визнання боржника банкрутом у разі наявності плану санації та до початку продажу майна банкрута.

Стаття 38. Наслідки визнання боржника банкрутом

1. З дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури:

господарська діяльність банкрута завершується закінченням технологічного циклу з виготовлення продукції у разі можливості її продажу за виключенням укладення та виконання договорів, що мають на меті захист майна банкрута або забезпечення його збереження (підтримання) у належному стані, договорів оренди майна, яке тимчасово не використовується, на період до його продажу у процедурі ліквідації тощо;

строк виконання всіх грошових зобов'язань банкрута вважається таким, що настав;

у банкрута не виникає жодних додаткових зобов'язань (у тому числі зі сплати податків і зборів (обов'язкових платежів)), крім витрат, безпосередньо пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури;

припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших економічних санкцій за всіма видами заборгованості банкрута;

відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними чи становити комерційну таємницю;

продаж майна банкрута допускається в порядку, передбаченому цим Законом;

касується арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, чи інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається;

вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає. Кредитори, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі;

виконання зобов'язань боржника, визнаного банкрутом, здійснюється у випадках і порядку, передбачених цим розділом.

2. З дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури припиняються повноваження органів управління банкрута щодо управління банкрутом та розпорядження його майном, якщо цього не було зроблено раніше, керівник банкрута звільняється з роботи у зв'язку з банкрутством підприємства, а також припиняються повноваження власника (власників) майна банкрута.

3. З метою виявлення кредиторів з вимогами за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, здійснюється офіційне оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет.

4. Повідомлення про визнання боржника банкрутом і про відкриття ліквідаційної процедури мають містити:

найменування та інші реквізити боржника, визнаного банкрутом;

найменування господарського суду, в провадженні якого знаходиться справа про банкрутство;

дату прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури;

відомості про ліквідатора (ліквідаційну комісію).

Стаття 39. Виконання зобов'язань боржника власником майна (органом, уповноваженим управляти майном) боржника у ліквідаційній процедурі

1. Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника у будь-який час до закінчення ліквідаційної процедури має право одночасно задовольнити усі вимоги конкурсних кредиторів відповідно до реєстру вимог кредиторів або надати боржнику грошові кошти, достатні для задоволення всіх вимог кредиторів, у порядку та на умовах, передбачених статтею 31 цього Закону.

Власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника може брати участь в обговоренні звіту ліквідатора та мирової угоди, а також може заявляти клопотання про погашення заборгованості або перехід до процедури санації.

2. У разі виконання зобов'язань боржника власником майна боржника надання звіту ліквідатором відбувається у порядку, передбаченому статтею 46 цього Закону.

3. За результатами розгляду звіту ліквідатора господарський суд виносить ухвалу про припинення провадження у справі про банкрутство в разі задоволення всіх вимог кредиторів відповідно до реєстру вимог кредиторів.

Стаття 40. Функції господарського суду в ліквідаційній процедурі

1. У постанові про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури господарський суд призначає ліквідатора банкрута з урахуванням вимог,

установлених цим Законом, з числа арбітражних керуючих, якщо інше не передбачено цим Законом.

2. За клопотанням ліквідатора, погодженим з комітетом кредиторів, господарський суд призначає членів ліквідаційної комісії. У разі ліквідації державного підприємства або підприємства, у статутному капіталі якого державна частка становить більш ніж п'ятдесят відсотків, господарський суд призначає членами ліквідаційної комісії представника органу, уповноваженого управляти державним майном, та за необхідності – представника органу місцевого самоврядування.

До складу ліквідаційної комісії банкрута включаються представники кредиторів, уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника, фінансових органів та профспілки, а в разі необхідності – також представники спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах нагляду за страховою діяльністю, Антимонопольного комітету України, органу, уповноваженого управляти державним майном, та представник органів місцевого самоврядування.

3. Ліквідатор (ліквідаційна комісія) виконує свої повноваження до завершення ліквідаційної процедури в порядку, встановленому цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

4. У ліквідаційній процедурі господарський суд розглядає скарги на дії (бездіяльність) учасників ліквідаційної процедури та здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.

Стаття 41. Повноваження ліквідатора та членів ліквідаційної комісії

1. Ліквідатор – фізична особа, яка відповідно до судового рішення господарського суду організовує здійснення ліквідаційної процедури боржника, визнаного банкрутом, та забезпечує задоволення вимог кредиторів у встановленому цим Законом порядку.

2. Ліквідатор з дня свого призначення здійснює такі повноваження:

приймає до свого відання майно боржника, забезпечує його збереження;

виконує функції з управління та розпорядження майном банкрута;

проводить інвентаризацію та оцінку майна банкрута;

аналізує фінансове становище банкрута;

виконує повноваження керівника (органів управління) банкрута;

очолює ліквідаційну комісію та формує ліквідаційну масу;

пред'являє до третіх осіб вимоги щодо повернення банкруту сум дебіторської заборгованості;

має право отримувати кредит для виплати вихідної допомоги працівникам, що звільняються внаслідок ліквідації банкрута, який відшкодовується згідно з цим Законом позачергово за рахунок коштів, одержаних від продажу майна банкрута;

з дня визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури повідомляє працівників банкрута про звільнення та здійснює його відповідно до законодавства України про працю.

Виплата вихідної допомоги звільненим працівникам банкрута провадиться ліквідатором у першу чергу за рахунок коштів, одержаних від продажу майна банкрута, або отриманого для цієї мети кредиту;

заявляє в установленому порядку заперечення щодо заявлених до боржника вимог поточних кредиторів

за зобов'язаннями, які виникли під час провадження у справі про банкрутство і є неоплаченими;

подає до суду заяви про визнання недійсними правочинів (договорів) боржника;

вживає заходів, спрямованих на пошук, виявлення та повернення майна банкрута, що знаходиться у третіх осіб;

передає в установленому порядку на зберігання документи банкрута, які відповідно до нормативно-правових документів підлягають обов'язковому зберіганню;

продає майно банкрута для задоволення вимог, внесених до реєстру вимог кредиторів, у порядку, передбаченому цим Законом;

повідомляє про своє призначення державний орган з питань банкрутства в десятиденний строк з дня прийняття рішення господарським судом та надає державному органу з питань банкрутства відповідну інформацію для ведення Єдиного реєстру підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;

у разі провадження банкрутом діяльності, пов'язаної з державною таємницею, вживає заходів з ліквідації режимно-секретного органу. Для цього за погодженням із Службою безпеки України визначає склад ліквідаційної комісії режимно-секретного органу, яка формується у встановленому законодавством порядку;

веде реєстр вимог кредиторів;

здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.

3. З дня призначення ліквідатора до нього переходять права керівника (органів управління) юридичної особи – банкрута.

4. Ліквідатор (арбітражний керуючий) має право замовити виготовлення дублікатів печатки та штампів у разі їх втрати.

5. Під час здійснення своїх повноважень ліквідатор має право заявити вимоги до третіх осіб, які відповідно до законодавства несуть субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями боржника у зв'язку з доведенням його до банкрутства. Розмір зазначених вимог визначається з різниці між сумою вимог кредиторів і ліквідаційною масою.

У разі банкрутства боржника з вини його засновників (учасників, акціонерів) або інших осіб, у тому числі з вини керівника боржника, які мають право давати обов'язкові для боржника вказівки чи мають можливість іншим чином визначати його дії, на засновників (учасників, акціонерів) боржника – юридичної особи або інших осіб у разі недостатності майна боржника може бути покладена субсидіарна відповідальність за його зобов'язаннями.

Стягнені суми включаються до складу ліквідаційної маси і можуть бути використані тільки для задоволення вимог кредиторів у порядку черговості, встановленому цим Законом.

6. Протягом п'ятнадцяти днів з дня призначення ліквідатора відповідні посадові особи банкрута зобов'язані передати бухгалтерську та іншу документацію банкрута, печатки і штампи, матеріальні та інші цінності банкрута ліквідатору. У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків відповідні посадові особи банкрута несуть відповідальність відповідно до законів України.

7. Під час проведення ліквідаційної процедури ліквідатор зобов'язаний використовувати тільки один рахунок боржника в банківській установі. Інші рахунки, виявлені при проведенні ліквідаційної процедури, підлягають за-

криттю ліквідатором. Залишки коштів на цих рахунках перераховуються на основний рахунок боржника.

8. Кошти, які надходять при проведенні ліквідаційної процедури, зараховуються на основний рахунок боржника. З основного рахунка здійснюються виплати кредиторам у порядку черговості, визначеному цим Законом.

З основного рахунка банкрута проводяться виплати кредиторам, виплати поточних платежів та витрат, пов'язаних із здійсненням ліквідаційної процедури.

9. Ліквідатор не рідше ніж один раз на місяць надає комітету кредиторів звіт про свою діяльність, інформацію про фінансове становище і майно боржника на день відкриття ліквідаційної процедури та при проведенні ліквідаційної процедури, використання коштів боржника, а також іншу інформацію на вимогу комітету кредиторів.

10. Ліквідатор зобов'язаний на вимогу господарського суду та державного органу з питань банкрутства надавати необхідні відомості щодо проведення ліквідаційної процедури.

11. Дії (бездіяльність) ліквідатора (ліквідаційної комісії) можуть бути оскаржені до господарського суду учасниками справи про банкрутство, права яких порушено такими діями (бездіяльністю).

12. У разі невиконання або неналежного виконання ліквідатором своїх обов'язків господарський суд за клопотанням комітету кредиторів або з власної ініціативи може припинити повноваження ліквідатора і призначити нового ліквідатора в порядку, встановленому цим Законом.

13. У разі ліквідації підприємства – банкрута, зобов'язаного згідно із законодавством передати територіальній громаді об'єкти житлового фонду, в тому числі гуртожитки, дитячі дошкільні заклади та об'єкти комунальної інфраструктури, арбітражний керуючий (ліквідатор) передає, а орган місцевого самоврядування приймає такі об'єкти без додаткових умов у порядку, встановленому законодавством.

Стаття 42. Ліквідаційна маса

1. Усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на праві власності або господарського відання на дату відкриття ліквідаційної процедури та виявлені в ході ліквідаційної процедури, включаються до складу ліквідаційної маси, за винятком об'єктів житлового фонду, в тому числі гуртожитків, дитячих дошкільних закладів та об'єктів комунальної інфраструктури, що належать юридичній особі – банкруту, які передаються в порядку, встановленому законодавством, до комунальної власності відповідних територіальних громад без додаткових умов і фінансуються в установленому порядку.

Під час ліквідації режимно-секретного органу матеріальні носії секретної інформації (технічна документація, вироби, їх дослідні зразки тощо) передаються замовнику відповідно до договору, укладеного на виконання відповідних робіт. Про передачу замовникові матеріальних носіїв секретної інформації складається письмовий акт, який погоджується з відповідним органом Служби безпеки України.

2. Майно, визначене родовими ознаками, що належить банкруту на праві володіння або користування, включається до складу ліквідаційної маси.

3. Індивідуально визначене майно, що належить банкруту на підставі речових прав, крім права власності і

господарського відання, не може бути включене до складу ліквідаційної маси.

4. Майно банкрута, що є предметом забезпечення, не включається до складу ліквідаційної маси і використовується виключно для задоволення вимог кредитора за зобов'язаннями, які воно забезпечує.

Продаж майна банкрута, що є предметом забезпечення, здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом, виключно за згодою кредитора, вимоги якого воно забезпечує, або суду.

Кошти, що залишилися після задоволення забезпечених вимог та покриття витрат, пов'язаних з утриманням, збереженням та продажем предмета забезпечення, підлягають включенню до складу ліквідаційної маси.

5. За наявності у складі майна банкрута майна, виключеного з обороту, ліквідатор зобов'язаний передати його відповідним особам в установленому порядку.

6. Ліквідатор, виявивши частку, яка належить банкруту в спільному майні, з метою задоволення вимог кредиторів у встановленому порядку порушує питання про виділення цієї частки.

7. Активи, включені до складу іпотечного покриття, не включаються до ліквідаційної маси емітента таких облігацій та управителя іпотечним покриттям. Відчуження цих активів, у тому числі примусове, здійснюється в порядку, передбаченому законом про іпотечні облігації.

8. Майно, щодо якого боржник є користувачем, балансоутримувачем або зберігачем, повертається його власнику відповідно до закону або договору.

9. Державне майно, яке не увійшло до статутного капіталу господарського товариства у процесі приватизації (корпоратизації) та перебуває на балансі банкрута, не включається до складу ліквідаційної маси.

Суб'єкт управління таким майном з дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури у встановлений частиною першою статті 37 цього Закону строк приймає рішення про подальше використання цього майна.

Стаття 43. Оцінка майна банкрута

1. Майно, яке підлягає реалізації у ліквідаційній процедурі, оцінюється ліквідатором. Початковою вартістю цілісного майнового комплексу є сукупність визнаних у встановленому цим Законом порядку вимог кредиторів.

2. Під час продажу майна банкрута на аукціоні вартість майна, що визначається ліквідатором, є початковою вартістю.

3. Оцінка майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує 50 відсотків, здійснюється обов'язково із залученням суб'єктів оціночної діяльності у порядку, визначеному Законом України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні».

Стаття 44. Продаж майна банкрута

1. Після проведення інвентаризації та оцінки майна ліквідатор здійснює продаж майна банкрута такими способами:

проведення аукціону;

продаж безпосередньо юридичній або фізичній особі.

Вибір способів продажу активів здійснюється ліквідатором з метою забезпечення його відчуження за найвищою ціною.

2. Ліквідатор організовує проведення аукціону з продажу активів банкрута з урахуванням вимог цього Закону.

На аукціоні можуть продаватися:

основні засоби (нерухомість, незавершене будівництво, транспортні засоби, будівельні матеріали тощо);

відокремлений структурний підрозділ банкрута як частина цілісного майнового комплексу;

необоротні активи банкрута;

дебіторська заборгованість на умовах договору про відступлення права вимоги банкрута.

Ліквідатор має право самостійно проводити торги на аукціоні відповідно до законодавства або залучити на підставі договору організатора аукціону – юридичну особу, яка відповідно до установчих документів має право проводити торги. Організатор аукціону не може бути заінтересованою особою стосовно кредитора чи боржника.

3. Майно банкрута, щодо обігу якого встановлено обмеження, продається на закритих торгах за ціною, не нижче звичайної. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права.

4. Ліквідатор здійснює продаж цінних паперів та похідних фінансових активів через професійного учасника фондового ринку в порядку, визначеному законодавством України, згідно з договором, укладеним між ліквідатором і торговцем цінними паперами.

5. Ліквідатор здійснює продаж майна боржника у вигляді цілісного майнового комплексу. У разі якщо продати майно боржника у вигляді цілісного майнового комплексу не вдалося, ліквідатор здійснює продаж майна боржника частинами.

6. Ліквідатор може здійснювати безпосередній продаж таких активів:

основних засобів, балансова залишкова вартість яких не перевищує одну тисячу гривень, а також інших необоротних матеріальних активів, господарських матеріалів, малоцінних та швидкозношуваних предметів, обсяги або вартість яких є недостатніми для проведення аукціону. Ці матеріальні активи реалізуються безпосередньо ліквідатором або на комісійних умовах через організацію роздрібною торгівлі;

не проданих на аукціоні. У цьому випадку безпосередній продаж може здійснюватися за ціною останніх торгів на аукціоні;

не проданих на біржових торгах через товарну біржу;

стосовно яких після опублікування оголошення про проведення повторного аукціону є лише одна пропозиція від покупця. Безпосередній продаж може здійснюватися за ціною, що була визначена як ціна продажу на аукціоні, покупцеві, який подав пропозицію про участь в аукціоні;

акцій приватного акціонерного товариства або часток товариства з обмеженою відповідальністю, які належать боржнику і викупаються цим товариством або учасниками (акціонерами) цього товариства.

7. Умови договорів, укладених на реалізацію майна банкрута, не можуть передбачати розстрочку або відстрочку платежів за придбане майно.

8. Спори, які виникають при проведенні та виконанні результатів аукціонів, у тому числі про визнання недійсними договорів купівлі-продажу майна, розглядаються в межах провадження у справі про банкрутство.

Стаття 45. Черговість задоволення вимог кредиторів

1. Кошти, одержані від продажу майна банкрута, спрямовуються на задоволення вимог кредиторів у порядку, встановленому цією статтею. При цьому:

1) у першу чергу задовольняються:

вимоги щодо виплати заборгованості із заробітної плати перед працюючими та звільненими працівниками банкрута, грошові компенсації за всі невикористані дні щорічної відпустки та додаткової відпустки працівникам, які мають дітей, інші кошти, належні працівникам у зв'язку з оплачуваною відсутністю на роботі (оплата часу простою не з вини працівника, гарантії на час виконання державних або громадських обов'язків, гарантії і компенсації при службових відрядженнях, гарантії для працівників, що направляються для підвищення кваліфікації, гарантії для донорів, гарантії для працівників, що направляються на обстеження до медичного закладу, соціальні виплати у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності за рахунок коштів підприємства тощо), а також вихідної допомоги, належної працівникам у зв'язку з припиненням трудових відносин та нарахованих на ці суми страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, у тому числі відшкодування кредиту, отриманого на ці цілі;

вимоги кредиторів за договорами страхування;

витрати, пов'язані з провадженням у справі про банкрутство в господарському суді та роботою ліквідаційної комісії, у тому числі:

витрати на оплату судового збору;

витрати кредиторів на проведення аудиту, якщо аудит проводився за рішенням господарського суду за рахунок їхніх коштів;

витрати заявника на публікацію оголошення про порушення справи про банкрутство, введення процедури санації, визнання боржника банкрутом;

витрати на публікацію в офіційних друкованих органах інформації про порядок продажу майна банкрута;

витрати на публікацію в засобах масової інформації про поновлення провадження у справі про банкрутство у зв'язку з визнанням мирової угоди недійсною;

вимоги щодо виплати основної грошової винагороди арбітражному керуючому;

вимоги щодо відшкодування витрат арбітражного керуючого, пов'язаних з виконанням ним повноважень розпорядника майна, керуючого санацією боржника або ліквідатора банкрута;

витрати арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), пов'язані з утриманням і збереженням майнових активів банкрута;

2) у другу чергу задовольняються:

вимоги із зобов'язань, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації у ліквідаційній процедурі відповідних платежів, у тому числі до Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України за громадян, які застраховані в цьому фонді, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, зобов'язань із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування, крім вимог, задоволених позачергово, з повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, а також вимоги громадян – довірительів (вкладни-

ків) довірчих товариств або інших суб'єктів підприємницької діяльності, які залучали майно (кошти) довіртелів (вкладників);

3) у третю чергу задовольняються:

вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);

вимоги центрального органу виконавчої влади, що здійснює управління державним резервом;

4) у четверту чергу задовольняються:

вимоги кредиторів, не забезпечені заставою, у тому числі і вимоги кредиторів, що виникли із зобов'язань у процедурі розпорядження майном боржника чи в процедурі санації боржника;

5) у п'яту чергу задовольняються:

вимоги щодо повернення внесків членів трудового колективу до статутного капіталу підприємства;

вимоги щодо виплати додаткової грошової винагороди керуючому санацією або ліквідатору у частині 5 відсотків обсягу стягнутих на користь боржника активів (повернення грошових коштів, майна, майнових прав), які на дату порушення провадження у справі про банкрутство перебували у третіх осіб;

вимоги щодо виплати додаткової грошової винагороди керуючому санацією або ліквідатору у частині 3 відсотків обсягу погашених вимог конкурсних кредиторів, які підлягають позачерговому задоволенню та віднесені до конкурсних згідно з цим Законом;

6) у шосту чергу задовольняються інші вимоги.

2. Вимоги кожної наступної черги задовольняються у міру надходження на рахунок коштів від продажу майна банкрута після повного задоволення вимог попередньої черги, крім випадків, установлених цим Законом.

3. У разі недостатності коштів, одержаних від продажу майна банкрута, для повного задоволення всіх вимог однієї черги вимоги задовольняються пропорційно сумі вимог, що належить кожному кредиторів однієї черги.

4. У разі відмови кредитора від задоволення визнаної в установленому порядку вимоги ліквідатор (ліквідаційна комісія) не враховує суму грошових вимог цього кредитора.

5. Вимоги, не задоволені за недостатністю майна, вважаються погашеними.

6. У разі якщо на момент закінчення строку ліквідації залишилися непроданими активи боржника і негайний продаж матиме наслідком істотну втрату їх вартості, ліквідатор передає такі активи в управління визначеній господарським судом юридичній особі, яка зобов'язана вжити заходів щодо продовження погашення заборгованості кредиторів боржника за рахунок отриманих активів.

* Продовження закону буде надруковано в наступних номерах «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію».

Ліквідатор у разі потреби передавання активів боржника, які залишаються непроданими на час закінчення процедури ліквідації, в управління іншій юридичній особі погоджує кандидатуру такої особи з комітетом кредиторів та звертається до господарського суду з відповідним клопотанням.

Таке клопотання ліквідатор надає господарському суду не пізніше ніж за два місяці до завершення процедури ліквідації і зазначає в ньому обсяг активів, що продавалися і не були продані, причини нездійснення продажу, а також загальну суму незадоволених вимог кредиторів.

Одночасно з клопотанням ліквідатор подає:

перелік непроданих активів боржника;

інформацію про кожний актив (його вартість (залишкову, ринкову та ліквідаційну, якщо така визначалася), ціну та порядок продажу, згідно з яким він продавався і не був проданий);

висновки про оцінку кожного активу, здійснену відповідно до законодавства України під час ліквідаційної процедури.

Управителем майна боржника не може бути юридична особа, яка:

є кредитором, пов'язаною особою або акціонером/учасником боржника;

не виконала зобов'язань перед боржником;

є стороною у судовій справі за участю боржника.

7. У разі якщо господарським судом винесено ухвалу про ліквідацію юридичної особи – банкрута, майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, передається власникові або уповноваженому ним органу, а майно державних підприємств – органу приватизації для прийняття рішень щодо подальшого розпорядження таким майном. У разі відмови власника або уповноваженого ним органу, а також органу приватизації прийняти таке майно або у випадку неможливості встановити місцезнаходження власника або уповноваженого ним органу, майно, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, передається безоплатно міністерствам та іншим центральним органам виконавчої влади, закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення, закладам, в яких виховуються діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, дитячим будинкам сімейного типу, прийомним сім'ям, будинкам дитини при установах виконання покарань, установам виконання покарань, слідчим ізолятором, військовим формуванням чи знищується (утилізується).

8. Погашення вимог кредиторів шляхом заліку зустрічних однорідних вимог проводиться за згодою кредитора (кредиторів) у випадках, якщо це не порушує майнові права інших кредиторів.

9. Погашення вимог забезпечених кредиторів за рахунок майна банкрута, що є предметом забезпечення, здійснюється в позачерговому порядку*.

✓ На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 21.11.11 №1277 «Питання системи обліку публічної інформації» **Фонд державного майна України (ФДМУ) видав наказ від 15.03.12 № 334, яким введено в дію Систему обліку публічної інформації ФДМУ** (далі – Система обліку).

Відповідно до зазначеного наказу структурні підрозділи ФДМУ своєчасно та в повному обсязі надають до Управління документального забезпечення та контролю накази, розпорядження для внесення до реєстраційних карток системи автоматизації документообігу і діловодства (САДД) ФДМУ.

Далі *Управління документального забезпечення та контролю* забезпечує протягом трьох днів з дня реєстрації внесення до реєстраційних карток САДД ФДМУ реквізитів виданих наказів, розпоряджень ФДМУ. *Управління інформаційних технологій та моніторингу* здійснює технічне супроводження Системи обліку та щоденне завантаження до Системи обліку із САДД ФДМУ відомостей щодо наказів, розпоряджень ФДМУ. *Управління взаємодії з Верховною Радою України та комунікаційного забезпечення* координує роботу з Системою обліку та щодня оприлюднює інформацію на офіційному веб-сайті ФДМУ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 23 Закону України «Про акціонерні товариства»

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. В абзаці першому частини першої статті 23 Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50 – 51, ст. 384) слова «(крім боргових емісійних цінних паперів, емітентом яких є набувач, та векселів)» замінити словами «(крім боргових емісійних цінних паперів, емітентом яких є набувач, та векселів, за винятком державних облігацій, які обмінюються

на акції Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» у випадках, передбачених законом)».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
9 лютого 2012 року
№ 4382-VI

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Національний план дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава»

З метою забезпечення виконання заходів, визначених Програмою економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Затвердити Національний план дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» (додається).

2. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, забезпечити:

виконання передбачених Національним планом дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» (далі – Національний план) заходів у встановлені ним строки;

проведення за участю наукових установ, експертів широкої роз'яснювальної роботи щодо змісту Національного плану.

3. Кабінету Міністрів України, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, забезпечити супроводження у Верховній Раді України законопроектів, передбачених Національним планом.

4. Прем'єр-міністрові України: інформувати щомісяця до 15 числа про стан виконання заходів, передбачених Національним планом; вносити за пропозицією керівників напрямів реформ подання про зняття заходів з контролю разом з інформацією, що підтверджує їх повне виконання, та в разі потреби – подання про перенесення строку виконання заходів разом із обґрунтованими пропозиціями щодо визначення нового строку їх виконання.

5. Запропонувати Національному банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб забезпечити виконання відповідних заходів Національного плану.

6. Заходи Національного плану дій на 2011 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», затвердженого Указом Президента України від 27 квітня 2011 року № 504, виконання яких триває і які не передбачені Національним планом, затвердженим цим Указом, виконуються:

заходи із супроводження у Верховній Раді України законопроектів, передбачених Національним планом дій на 2011 рік, – до прийняття Верховною Радою України законів із відповідних питань;

інші заходи – протягом першого кварталу 2012 року. Кабінету Міністрів України забезпечити виконання заходів відповідно до частини першої цієї статті.

7. Контроль за виконанням цього Указу покласти на керівника Координаційного центру з упровадження економічних реформ.

8. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування**.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
12 березня 2012 року
№ 187/2012

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 14 березня 2012 р. № 46. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 28 березня 2012 р. № 56. – Прим. ред.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЛАН ДІЙ
на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ
на 2010 – 2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна
економіка, ефективна держава»
(Витяг)

№ з/п	Мета	Зміст завдання та заходи	Відповідальний за виконання	Строк виконання	Індикатор виконання
... VII. Приватизація та управління державною власністю					
Оптимізація структури державного сектору економіки					
117	Проведення приватизації державного майна на принципах відкритості і прозорості відповідно до процедури, визначеної законодавством, створення умов для ефективного розвитку підприємств після приватизації	<p>117.1. Нормативно-правове забезпечення процесу приватизації</p> <p>117.1.1. Внесення на розгляд Верховної Ради України проекту Закону України щодо скорочення переліку об'єктів державної власності, що не підлягають приватизації</p> <p>117.1.2. Видання нормативно-правових актів, передбачених законами України «Про Державну програму приватизації» та «Про внесення змін до деяких законів України з питань приватизації щодо реалізації положень Державної програми приватизації на 2012 – 2014 роки»</p> <p>117.1.3. Видання Кабінетом Міністрів України акта про затвердження порядку прийняття рішення про приватизацію та затвердження умов продажу об'єктів групи Г і об'єктів паливно-енергетичного комплексу</p> <p>117.1.4. Видання Кабінетом Міністрів України акта про передачу в управління Фонду державного майна України належних державі пакетів акцій акціонерних товариств та цілісних майнових комплексів державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію</p> <p>117.1.5. Видання Кабінетом Міністрів України акта про встановлення порядку прийняття рішення про приватизацію об'єктів державної власності, рішення про приватизацію яких приймається у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України</p>	<p>Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України</p> <p>Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України, Фонд державного майна України</p> <p>Прем'єр-міністр України, Фонд державного майна України</p> <p>Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України, Фонд державного майна України</p> <p>Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України</p>	<p>березень</p> <p>квітень</p> <p>квітень</p> <p>у місячний строк після набрання чинності Законом України щодо скорочення переліку об'єктів державної власності, що не підлягають приватизації</p> <p>квітень</p>	<p>Очікуване надходження коштів до Державного бюджету України від приватизації державного майна у розмірі не менше 10 млрд гривень</p> <p>Видання акта Кабінету Міністрів України, зазначеного у підпункті 117.1.5</p>
118	Уточнення переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави	118.1. Видання Кабінетом Міністрів України акта про внесення змін до критеріїв віднесення об'єктів державної власності до таких, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України	вересень	Затвердження оновленого переліку підприємств державної власності, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави

№ з/п	Мета	Зміст завдання та заходи	Відповідальний за виконання	Строк виконання	Індикатор виконання
		118.2. Видання Кабінетом Міністрів України акта про внесення змін до переліку підприємств державної власності, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України	грудень	
119	Оптимізація управління об'єктами державної власності	119.1. Видання нормативно-правових актів щодо вдосконалення управління об'єктами державної власності			
		119.1.1. Внесення на розгляд Верховної Ради України проекту Закону України щодо введення в господарських товариствах, у статутних капіталах яких є частка державної власності, посад незалежних директорів, визначення їх повноважень та порядку призначення	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України	серпень	Прийняття Закону України з питань, зазначених у підпункті 119.1.1
		119.1.2. Внесення на розгляд Верховної Ради України проекту Закону України щодо перетворення державних унітарних комерційних підприємств у державні акціонерні товариства, сто відсотків акцій яких належать державі	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України	червень	Прийняття Закону України з питань, зазначених у підпункті 119.1.2
		119.1.3. Нормативне врегулювання питання щодо затвердження в установленому порядку типового статуту державного унітарного підприємства	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України	серпень	Приведення у відповідність із типовим статутом державного унітарного підприємства статутів не менше 30 % загальної кількості державних унітарних підприємств
		119.2. Створення та нормативно-правове забезпечення діяльності Державної керуючої холдингової компанії			Створення Державної керуючої холдингової компанії та правової бази для забезпечення її діяльності
		119.2.1. Видання Кабінетом Міністрів України акта про створення Державної керуючої холдингової компанії	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України, Агентство держмайна України	у 2-місячний строк після набрання чинності Законом України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення управління об'єктами державної власності	
		119.2.2. Видання Кабінетом Міністрів України актів про затвердження статуту Державної керуючої холдингової компанії, положення про наглядову раду Державної керуючої холдингової компанії, положення про ревізійну комісію Державної керуючої холдингової компанії, положення про правління Державної керуючої холдингової компанії	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України, Агентство держмайна України		
		119.2.3. Видання Кабінетом Міністрів України актів про затвердження персонального складу членів наглядової ради та обрання голови правління Державної керуючої холдингової компанії	Прем'єр-міністр України, Мінекономрозвитку України, Агентство держмайна України		

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» та автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності»

від 14 березня 2012 р. № 236
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» та автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності», що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 березня 2012 р. № 236

ПОРЯДОК

використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» та автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності»

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за бюджетною програмою «Національна програма інформатизації, створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд», створення автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності» за напрямом – створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» та автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності» (далі – бюджетні кошти).

2. Бюджетні кошти використовуються з метою створення інфраструктури автоматизованої взаємодії органів виконавчої влади між собою, з юридичними та фізичними особами на основі інформаційно-телекомунікаційних технологій.

3. Бюджетні кошти спрямовуються на:

1) створення складових інформаційної системи «Електронний Уряд», а саме на:

створення, впровадження та забезпечення функціонування системи електронної взаємодії органів виконавчої влади;

створення другої черги єдиного інформаційного веб-ресурсу звернень громадян до органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

впровадження веб-порталу адміністративних послуг;

2) створення автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності», а саме на:

розроблення проектної та технічної документації щодо створення такої автоматизованої системи;

створення першої черги автоматизованої системи «Єдине вікно подання електронної звітності»;

розроблення та впровадження комплексної системи захисту інформації зазначеної системи.

4. Головним розпорядником бюджетних коштів є МОНмолодьспорт, відповідальним виконавцем бюджетної програми – Держінформнауки.

Бюджетні кошти використовуються у межах бюджетних призначень згідно із затвердженим Держінформнауки тематичним планом, у якому зазначається найменування кожного заходу та сума витрат на його здійснення. У разі потреби до зазначеного плану можуть вноситися зміни.

До наказу про затвердження тематичного плану додається затверджений Держінформнауки кошторис витрат, пов'язаних з підготовкою і здійсненням заходів, з відповідними розрахунками та обґрунтуваннями.

5. Закупівля товарів, робіт і послуг за рахунок бюджетних коштів здійснюється в установленому законом порядку.

Попередня оплата таких товарів, робіт і послуг проводиться з урахуванням положень бюджетного законодавства.

6. Не допускається спрямування бюджетних коштів на: придбання товарів, робіт і послуг, які безпосередньо не пов'язані із здійсненням заходів, передбачених тематичним планом;

оплату посередницьких послуг;

здійснення заходів, метою яких є отримання прибутку;

фінансування заходів за рахунок коштів, передбачених на виконання інших бюджетних програм.

Головний розпорядник бюджетних коштів і відповідальний виконавець бюджетної програми забезпечують цільове та ефективне використання бюджетних коштів.

7. За результатами процедури закупівлі Держінформнауки укладає з переможцем процедури закупівлі договір про закупівлю товарів, робіт і послуг.

8. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються у порядку, встановленому законодавством.

9. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

10. Держінформнауки надсилає щомісяця до 20 числа МОНмолодьспорту та Мінфіну інформацію про використання бюджетних коштів.

ПЕРЕЛІК постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 липня 2011 р. № 844 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 61, ст. 2430).

2. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2011 р. № 931 «Про передачу у 2011 році деяких бюджетних призначень та внесення зміни до пункту 3 Порядку використання коштів, передбачених у дер-

жавному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 67, ст. 2592).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2011 р. № 1157 «Про внесення зміни до пункту 3 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення електронної інформаційної системи «Електронний Уряд» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 88, ст. 3200).

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 26 січня 2012 року № 129

Про внесення зміни до Положення про порядок укладання угоди про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 13 лютого 2012 р. за № 219/20532

Відповідно до статті 14 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», з метою оптимізації роботи Комісії з тестування навчальних закладів НАКАЗУЮ:

1. Внести до Положення про порядок укладання угоди про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 29.10.2001 № 1977*, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15.11.2001 за № 955/6146, таку зміну:

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2002, № 1, с. 53 – 57. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 2 березня 2012 р. № 15. – Прим. ред.

перше речення пункту 19 розділу II викласти в такій редакції: «До складу Комісії входять: Голова Комісії, заступник Голови Комісії та члени Комісії».

2. Керівнику Департаменту оціночної діяльності забезпечити в установленому законодавством порядку подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

✓ Указом Президента України від 30 березня 2012 року № 237/2012 затверджено **Положення про Державну службу України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва*** (Держпідприємництво України). Відповідно до Положення Держпідприємництво України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Основним завданням Держпідприємництва України є реалізація державної політики у сфері розвитку підприємництва, державної регуляторної політики, державної політики у сфері ліцензування, дозвільної системи, нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності.

Держпідприємництво України відповідно до покладених на нього завдань, зокрема:

готує та подає в установленому порядку пропозиції щодо формування державної політики у сфері розвитку підприємництва, державної регуляторної політики, державної політики у сфері ліцензування, дозвільної системи, нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності;

проводить аналіз проектів регуляторних актів, що подаються для погодження, та відповідного аналізу регуляторного впливу та приймає рішення про погодження таких проектів або про відмову в їх погодженні;

проводить відповідно до законодавства експертизу регуляторних актів центральних органів виконавчої влади, їх терито-

римальних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади, приймає рішення про необхідність усунення виявлених під час експертизи порушень принципів державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності, публікує в установленому порядку повідомлення про зупинення дії регуляторних актів або їх окремих положень, а також надсилає повідомлення про це до органів юстиції, які зареєстрували відповідні регуляторні акти;

повідомляє органи виконавчої влади, їх посадових осіб, уповноважених на прийняття або схвалення регуляторних актів, про виявлення встановлених законом обставин, за яких такий акт не може бути прийнято або схвалено, а також відповідні органи юстиції, якщо зазначені регуляторні акти підлягають державній реєстрації в органах юстиції;

здійснює методичне забезпечення діяльності регуляторних органів, пов'язаної з реалізацією державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності;

проводить аналіз стану здійснення заходів щодо реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності;

проводить експертизу проектів законів України, інших нормативно-правових актів, які регулюють господарські та адміністративні відносини між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, подає розробникам таких проектів пропозиції щодо їх удосконалення відповідно до принципів державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності тощо.

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 10 квітня 2012 р. № 65.

Роз'яснення деяких положень нормативно-правового акта

*Органам місцевого самоврядування
Регіональним відділенням та представництвам Фонду державного майна України*

З метою встановлення єдиного порядку і правил здійснення рецензування звітів про оцінку майна рецензентами, що працюють у державних органах приватизації, посилення контролю за додержанням законодавства суб'єктами оціночної діяльності та іншими суб'єктами під час проведення оцінки майна та використання її результатів Фонд державного майна видав наказ від 31.10.2011 № 1585/1, яким затвердив Положення про порядок рецензування звітів про оцінку майна та майнових прав рецензентами, що працюють у штаті Фонду державного майна України, його регіональних відділень та представництв, зареєстроване в Мін'юсті 25.11.2011 за №1351/20089 (далі – Положення).

Пунктами 2.2 – 2.3 Положення визначена процедура проведення рецензування звітів про оцінку майна у випадках прийняття, погодження або затвердження оцінки органом державної влади або органом місцевого самоврядування. Статтею 13 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (далі – Закон про оцінку) передбачено, що рецензування звіту про оцінку майна, якщо зазначена оцінка погоджується, затверджується або приймається органом державної влади або органом місцевого самоврядування, є обов'язковим.

Рецензування звіту про оцінку майна можуть виконувати оцінювачі, які мають не менше ніж дворічний досвід практичної діяльності з оцінки майна, у тому числі ті, що працюють у Фонді державного майна України, а також інших органах державної влади або органах місцевого самоврядування, а також експертні ради, що спеціально створені саморегульованими організаціями оцінювачів з метою контролю за якістю оцінки майна, яка проводиться оцінювачами – членами саморегульованої організації.

Стосовно рецензування звітів про оцінку об'єктів права комунальної власності Фонд державного майна роз'яснює таке.

Відповідно до частини першої статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» право комунальної власності на рухоме і нерухоме майно належить територіальним громадам сіл, селищ, міст, районів у містах, які згідно зі статтею 143 Конституції України безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є у комунальній власності. Як визначено частиною п'ятою статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», зазначені органи від імені та в інтересах територіальних громад відповідно до закону здійснюють правомочності щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності. Доцільність, порядок та умови відчуження об'єктів права комунальної власності визначаються відповідною радою як представницьким органом місцевого самоврядування. Сільські, селищні, міські ради вправі самостійно приймати рішення про передачу іншим органам окремих повноважень щодо управління майном, яке належить до комунальної власності від-

повідної територіальної громади, визначення меж цих повноважень та умов їх здійснення (пункт 31 статті 26 зазначеного закону). Зокрема, до відання виконавчих органів рад належить управління в межах, визначених радою, майном, що належить до комунальної власності.

Таким чином, органи місцевого самоврядування мають право приймати будь-які рішення, визначені законодавством з питань управління об'єктами права комунальної власності, у тому числі приймати рішення про передачу державним органам приватизації повноважень з приватизації (відчуження) комунального майна. У таких випадках відповідно до пункту 8 Роз'яснень деяких положень Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891, наданих листом Фонду державного майна від 23.01.2004 № 10-36-835 (зі змінами), усі роботи, пов'язані з процедурою оцінки об'єктів права комунальної власності, визначені зазначеною методикою, у тому числі забезпечення рецензування звітів про оцінку таких об'єктів, здійснюються відповідними державними органами приватизації.

У разі прийняття органами місцевого самоврядування рішення про самостійне проведення приватизації (відчуження) об'єктів права комунальної власності, усі роботи, пов'язані з процедурою оцінки таких об'єктів, визначені Методикою оцінки майна, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 № 1891 (далі – Методика), у тому числі забезпечення рецензування звітів про оцінку таких об'єктів, здійснюються відповідними органами місцевого самоврядування. При цьому строки проведення робіт, що виконуються під час підготовчого етапу до оцінки та під час оцінки об'єктів комунальної власності, визначені Методикою, є обов'язковими для дотримання органами місцевого самоврядування, що проводять такі роботи. Рецензування звітів про оцінку в такому випадку може бути проведено оцінювачем, який має не менше ніж дворічний досвід практичної діяльності з оцінки майна і працює в органі місцевого самоврядування, або іншими особами, які відповідають вимогам абзацу другого статті 13 Закону про оцінку, в тому числі працюють у державному органі приватизації (за умови передачі відповідних повноважень стосовно комунального майна державному органу приватизації та звернення органу місцевого самоврядування з письмовим запитом про рецензування звіту про оцінку об'єкта права комунальної власності до державного органу приватизації).

Відповідно до статті 13 Закону про оцінку рецензування звіту про оцінку майна рецензентом, який працює в органі державної влади (державному органі приватизації), здійснюється в межах повноважень, визначених його посадовими інструкціями. В інших випадках рецензування звіту про оцінку майна здійснюється на платній основі.

Заступник Голови Фонду І. ХОТЕЙ